

جامعة المصطفى العالمية

جزء درسی

تاریخ و سیره پیامبر و اهل بیت علیهم السلام (۲)

(دوره کارشناسی)

گروه تاریخ اسلام

گرد آورنده:

سید قاسم رزاقی موسوی

مدرسہ:

مجتمع آموزش عالی امام خمینی (ره)

جامع الطالب

منبع جزوای نمونه سؤالات حوزوی

فهرست مطالب

۲	فهرست مطالب
۵	مقدمات بحث
۵	(۱) هدف بعثت پیامبران: تعلیم و تربیت انسان
۶	(۲) دین مایه حیات فرد و جامعه:
۶	(۳) مبلغ معارف الهی جایگاه بزرگی نزد خداوند متعال دارد؛
۶	(۴) تعلیم و تربیت و نفوذ در قلب انسانها و ایجاد تحول مطلوب در آن امری بس دشوار است.
۶	(۵) کامیابی پیامبران و ائمه (ع) در انجام رسالت و اتمام حجت بر مردم:
۷	(۶) اهمیت شناخت جایگاه اهل بیت (ع) در بارگاه الهی
۷	(۷) اهمیت زیارت جامعه کبیره و نقش آن در معرفی اهل بیت(ع) و جایگاه آنان:
۷	(۸) تفاوت شیوه ها و موضعگیری های اهل بیت (ع) به دلیل تفاوت شرایط سیاسی و اجتماعی:
۸	(۹) حجیت سیره اهل بیت (ع)
۸	(۱۰) پیچیدگی تعلیم و تربیت و آموزش مسائل دینی با توجه به پیچیدگی های زندگی عصر جدید:
۸	(۱۱) نبرد فرهنگی و اندیشه، نبرد واقعی در جهان معاصر:
۸	(۱۲) ویژگی های تبلیغ و رساندن پیام الهی:
۸	(۱۳) سیره: روش و شیوه معصومان (ع) در رساندن پیام الهی
۹	(۱۴) فضائل معصومان (ع) و نقش آنها در تبلیغ
۱۰	۱. ایمان راسخ به اسلام:
۱۰	۲. آثار ایمان: ✓
۱۱	نمونه ها:
۱۴	۳. پارسایی و عمل به احکام الله:
۱۶	۴. آگاهی و بصیرت:
۲۰	آسیب ها و هشدارها:
۲۱	۵. صراحت در بیان:

۲۲	۵. فصاحت و بلاغت:
۲۲	۶. عبادت و عبودیت:
۲۴	۷. نظم و انطباط:
۲۴	۸. آراستگی ظاهر:
۲۵	۹. هدایت پذیر دانستن انسان ها:
۲۶	۱۰. دلسوزی و جدیت:
۲۶	۱۱. شجاعت و شهامت:
۲۷	۱۲. حسن خلق:
۲۷	۱۳. تواضع و فروتنی:
۲۸	۱۴. زهد و به رغبتی به دنیا:
۲۹	روش های تبلیغی معصومان علیهم السلام
۲۹	۱. منطقی و مستدل بودن:
۳۰	۲. پرسش و پاسخ:
۳۱	۳. پرهیز از نقل ظنیات:
۳۱	۴. استفاده از هنر:
۳۳	۵. تحلیل و تبیین:
۳۴	۶. یاری گرفتن از دیگران و پرهیز از تک محوری و فردگرایی:
۳۴	۷. بستریازی اجتماعی:
۳۵	۸. برخورد منطقی با مخالفان:
۳۶	۹. تکرار دلنشیں:
۳۷	۱۰. مختصر و مفید سخن گفتن:
۳۷	۱۱. به کار گیری وسائل مشروع:
۳۸	۱۲. تکریم مخاطب:
۳۸	۱۳. استفاده از همه‌ی فرصت‌ها:

۳۹	۱۴. متناسب با فهم مخاطب سخن گفتن:
۳۹	۱۵. بیان تدریجی:
۴۰	۱۶. توجه به همه ابعاد دین:
۴۰	۱۷. غیرت دینی:
۴۱	سیره سیاسی معصومان علیهم السلام.
۴۳	برخی اصول و سیره حکومتی آن بزرگواران
۵۰	سیره اجتماعی معصومین علیهم السلام
۵۰	۱. اصل حفظ حدود الله:
۵۱	۲. اصل تعادل و میانه روی:
۵۲	۳. اصل عزت، عزتمداری و عزت خواهی:
۵۳	۴. اصل رفق و مدارا / جاذبه و دافعه:
۵۴	سیره مدیریتی ائمہ معصومین علیهم السلام
۵۵	اصول مدیریت در سیره ائمہ علیهم السلام

مقدمات بحث

۱. قرآن:

۲. سنت:

۳. قولی

۴. عملی = سیره:

➤ تاریخ و سیره: کلیات و ضروریات بحث: (حجیت سیره، دلایل، اثبات از قرآن)

➤ بررسی های عملی و میدانی سیره:

۱. فرهنگی و تبلیغی

۲. اجتماعی

۳. سیاسی

۴. اقتصادی

مهمنترین مسئله زندگی معصومان (ع) هدایت مردم و تبلیغ دین

اساس پژوهش:

۱) هدف بعثت پیامبران: تعلیم و تربیت انسان

❖ هوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَمَّيْنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتَلَوَّ عَلَيْهِمْ إِيمَانُهُ وَ يُزَكِّيْهِمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ إِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (الجمعه: ۲)

❖ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتَلَوَّ عَلَيْكُمْ إِيمَانُنَا وَ يُزَكِّيْكُمْ وَ يُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ يُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعَلَّمُونَ (آل عمران: ۱۵۱)

○ واگذاری این هدف پس از پیامبر (ص) به امامان معصوم (ع)

❖ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا أطْبِعُوا اللَّهَ وَ أطْبِعُوا الرَّسُولَ وَ أُولَئِكُمْ أَمْرٌ مِّنْكُمْ (النساء: ۵۹)

❖ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ (التوبه: ۱۱۹)

○ عالمان پارسا عهده دار این مسئولیت در عصر غیبت:

❖ وَ لَتَكُنْ مِّنَّكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْحَلَالِ وَ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (آل عمران: ۱۰۴)

❖ وَ مَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لَيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لَّيَنَفَقُهُوا فِي الدِّينِ وَ لِيُنَذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَتَذَرَّوْنَ (التوبه: ۱۲۲)

پیامبر (ص) می فرماید:

❖ «قال رسول الله (صلی الله علیه وآلہ وسلم): رحم الله خلفائی، فقيل: يا رسول الله، ومن خلفاؤک؟ قال: الذين يحيون سنتی ويعلمونها عباد الله» (بحار الانوار، ج ۲ / ص ۲۵)

۲) دین مایه حیات فرد و جامعه:

ابلاغ پیام الهی = حیات بخشیدن به مردم،

پیامبران، ائمه (ع) و علماء و فقهاء حیات بخش جامعه هستند.

❖ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِرَسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يَطَلِّبُكُمْ (الانفال: ۲۴)

۳) مبلغ معارف الهی جایگاه بزرگی نزد خداوند متعال دارد:

❖ وَ مَنْ أَحْسَنْ فَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَلِحًا وَقَالَ إِنَّمَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ (فصلت: ۳۳)

پیامبر (ص) می فرماید:

❖ «أَنْصَرَ اللَّهُ عَبْدًا سَمِعَ مَقَالَتِي فَوَاعَاهَا أَوْ بَلَّغَهَا إِلَى مَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا» (کافی، ج ۱ / ص ۴۰۳)

ترجیح داشتن راوی حدیث بر عابد:

معاویه بن عمار می گوید:

❖ «قلت لابی عبدالله عليه السلام: رجل راویة لحدیثکم بیث ذلک فی الناس ویشدده فی

قلوبهم وقلوب شیعتکم، ولعل عابدا من شیعتکم لیست له هذه الروایة، ایهما افضل؟ قال

علیه السلام: الروایة لحدیثنا یشد به قلوب شیعتنا افضل من الف عابد.» (بصائر الدرجات

ص ۲۷)

پیامبر (ص) می فرماید:

❖ «من أسلم على يديه رجل وجبت له الجنة» (المعجم الكبير، ج ۱۷ / ص ۲۸۵)

۴) تعلیم و تربیت و نفوذ در قلب انسانها و ایجاد تحول مطلوب در آن امری بس دشوار است

خداؤند پاکترین و مستعد ترین انسانها را برای انجام مسئولیت برگزید.

حضرت موسی(ع):

❖ قال رب اسرح لي صدری(۲۵) و يسر لي أمری(۲۶) و احمل عقدة من لسانی(۲۷) يفقهها

قولی(۲۸) (طه: ۲۵ تا ۲۸)

❖ يأيها المُزَمِّلُ(۱) قُمِ الْأَبْلَى إِلَى قَلِيلًا(۲) نصفه أو انقص منه قليلاً(۳) أو زد عليه و رتل القرعانَ

ترتيلياً(۴) إننا سنلقي علیک قولاً ثقيلاً(۵) إن ناشئة الیل هي أشد وطلاً و أقوم قيلاً(۶) إن لک

في النهار سبحا طويلاً(۷) (المزمول ۱ تا ۷)

۵) کامیابی پیامبران و ائمه (ع) در انجام رسالت و اتمام حجت بر مردم:

رسالت روحانیت در امتداد رسالت انبیاء و اولیای الهی است.

۶) اهمیت شناخت جایگاه اهل بیت (ع) در بارگاه الهی

اهل بیت (ع) از نگاه پیامبر اکرم (ص): عدل قرآن، خلفای الهی در زمین، برترین افراد خلق، امان اهل زمین، معدن رسالت، ابواب الله و عرفاء الله هستند.

شناخت اهل بیت (ع) همگام با شناخت نبوت و الوهیت:

❖ «اللَّهُمَّ عَرَفْنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَكَ اللَّهُمَّ عَرَفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ اللَّهُمَّ عَرَفْنِي حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَّتُ عَنْ دِينِي» (کافی، ج ۱/ ص ۳۳۷)

○ اهمیت زیارت جامعه کبیره و نقش آن در معرفی اهل بیت (ع) و جایگاه آنان:

► اهل بیت (ع) جلوه و چهره الهی:

- نحن صنائع ربنا و الخلق بعد صنائع لنا.(نهج البلاغه، نامه ۲۸)
- نامحدودیت الهی در قالب های محدود نشان داده می شود.
- اهل بیت (ع) تجلی گاه تمام اسماء و اوصاف الهی و جایگاه معرفت خدا هستند

► شناخت اهل بیت (ع) کوتاه ترین، مطمئن ترین راه برای وصول حق و شناخت الهی:

- من اراد الله بدء بكم. (فرازی از زیارت جامعه کبیره)
- لِكُلِّ شَيْءٍ أَسَاسٌ وَأَسَاسُ الْإِسْلَامِ حُبُّنَا أَهْلُ الْبَيْتِ (بحار، ج ۷۸/ ص ۲۸۶)
- اجر نبوت: قُلْ لَا أُسْأِلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا المَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى (الشوری: ۲۳)
- سبیل رب: قُلْ مَا أُسْأِلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَحَدَّدَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا (الفرقان: ۵۷)

► دوستی اهل بیت (ع) عامل ثبات و متزلزل نشدن عقاید در طوفان فتنه ها

► اهل بیت مورد توجه و علاقه پیروان دیگر فرقه ها و اندیشمندان سایر مکاتب

۷) تفاوت شیوه ها و موضع‌گیری های اهل بیت (ع) به دلیل تفاوت شرایط سیاسی و اجتماعی:

اهل بیت (ع) مانند یک شخص ۲۷۰ ساله که به تناسب شرایط زمان اقدام می نمود.

(۸) حجیت سیره اهل بیت (ع)

► دلایل عقلی و نقلی

• لزوم تبعیت از سیره آنها

• ضرورت تبعیت از سیره تبلیغی آنها برای مبلغان

(۹) پیچیدگی تعلیم و تربیت و آموزش مسائل دینی با توجه به پیچیدگی های زندگی عصر جدید:

○ (نیاز بیشتر به تزکیه و پرورش در بحران معنویت عصر حاضر)

(۱۰) نبرد فرهنگی و اندیشه، نبرد واقعی در جهان معاصر:

► نقش مهم و تأثیر گزار تبلیغ و تبلیغات

► اهتمام و توجه ویژه غربیان از ابزارهای تبلیغات در تبلیغ فرهنگ غربی

► ضرورت احساس مسئولیت بیشتر مبلغان در عرصه مبارزه و تقابل فرهنگی

(۱۱) ویژگی های تبلیغ و رساندن پیام الهی:

ا. ارسال پیام به شیوه مستدل و منطقی

ب. استفاده از ابزارهای مشروع و پرهیز از حیله های شیطانی و نامشروع

ج. انگیزه معنوی و عشق به هدایت انسانها

د. غافل نبودن از تاثیر لطف و عنایت خداوندی

ه. ارسال پیام حضرت حق بدون کمی و زیادی

و. نداشتن دغدغه مالی

ز. مخاطب شناسی و تفکیک مخاطب (سنی/ جنسی/ فکری و فرهنگی)

ح. به روز بودن و ارائه مطالب جدید

(۱۲) سیره: روش و شیوه معصومان (ع) در رساندن پیام الهی

• مقصود از معصومان «در این اثر و درس» اهل بیت (ع) است

• مراجعه به دو کتاب:

○ دین گریزی چرا؟ دین گریزی چه سان؟ / دکتر ابو الفضل ساجدی (انتشارات موسسه

آموزشی و پژوهشی امام خمینی(ره))

○ تبلیغ و مبلغ در آثار شهید مطهری (ره) / عبد الرحیم موگهی (بوستان کتاب قم

(۱۳۸۱)

فضائل معصومان (ع) و نقش آنها در تبلیغ

سیره تبلیغی:

► عوامل غیر مستقیم: (فضائل معصومان)

► عوامل مستقیم: (سیره تبلیغی)

معصومان (ع):

○ برگزیدگان خدای سبحان

- برخوردار از علم لدنی
 - معصوم و به دور از خطا و اشتباه
 - جلوه های صفات جلالیه و جمالیه
- عدم برخورداری کامل مبلغان از این صفات و امکان برخورداری از مراتبی از این ویژگی ها

۱. ایمان راسخ به اسلام:

اسلام دین حق و خالص از جانب خداوند برای تنظیم روابط انسان

سعادت دنیا و آخرت انسان در گرو عمل به تعالیم انسان

❖ «قُلْ إِنَّ هَدَى اللَّهِ هُوَ الْهَدَى» (البقرة: ۱۲۰)

❖ «فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ» (یونس: ۳۲)

پیروی از دیگران و غیر اسلام، عامل گمراه کننده

❖ «قُلْ إِنِّي نَهِيَّ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَتَبِعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَّلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهَتَّدِينَ» (الاعلام: ۵۶)

شناخت شهودی و بدون تردید

❖ «قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّيٍّ وَ كَذَبْتُمْ بِهِ مَا عِنِّي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُضِيُ الْحَقَّ وَ هُوَ خَيْلُ الْفَاصِلِينَ» (الاعلام: ۵۷)

حضرت علی (ع):

❖ «ما كُنْتُ أَعْبُدُ رَبَّا لَمْ أُرِهِ». (کافی: ج ۱ / ص ۹۷)

❖ «لُو كَشِيفَ الغِطَاءِ مَا ازْدَدْتُ يَقِيناً» (غور الحکم: ص ۱۱۹)

ایمان اهل بیت به اسلام برگرفته از ایمان به خدای اهل بیت است:

❖ «فَلَمَّا مُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ كَلِمَاتِهِ وَ أَتَيْعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهَتَّدُونَ» (الاعراف: ۱۵۸)

۷ آثار ایمان:

۱. انعطاف ناپذیری در برنامه های دینی:

عدم انعطاف نسبت به عقاید حقه ای که منطقی و مستدل ، جزو دین شمرده باشد بدون هراس از مخالفت با باورهای مردم یا تنشی های اجتماعی ممکن.

نمونه ها:

i. نهضت نبوی:

طرح مسائل اعتقادی، مبانی توحید و یکتا پرستی به صورت مستدل و منطقی.

ایجاد تزلزل در تمام اصول و تکیه گاه های اعتقادی مشرکان.

ii. منطق پیامبران:

منطق پیامبران منطق ابراهیمی است در غیر عقلایی خواندن بت پرستی و شرک:

❖ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَعْلَمُ بِهِمْ وَ إِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ (٨٠) وَ الَّذِي يُمِيزُنِي ثُمَّ يُبَيِّنُنِي (٨١) (الشعراء: ٧٨ تا ٨١)

iii. هجمه به باورهای مشرکان:

❖ وَ جَعَلُوا لِلَّهِ شُلَّاكَاءَ الطَّيْنَ وَ خَلْقَهُمْ وَ حَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَ بَنَاتٍ بِغَيْلٍ أَعْلَمُ سُبْحَانَهُ وَ تَعَلَّى عَمَّا يَصِفُونَ بِدِيْعِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ أَنِّي يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَ لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَ خَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ وَ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَ كَيْلٍ (الانعام: ١٠٠ تا ١٠٢)

مقاومت مشرکان و اسرار بر عقاید سخیف خود:

❖ وَ عَلَيْهِمْ أَنْ جَاءُهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَ قَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَابٌ (٤) أَ جَعَلَ اللَّهُ إِلَاهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَلَيْهِمْ (٥) وَ انْطَلَقَ الْمُلْمَلُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَ اصْبِلُوا عَلَىٰ إِلَهِتُكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادٌ (٦) مَا سَلِّمْنَا بِهَاذَا فِي الْمِلَلِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ (٧) (ص: ٤ تا ٧)

اکثر سوره های مکی در تخطیه شرک و اثبات توحید و بیان جنبه های توحید

تلاش پیامبر ﷺ در ترویج عقاید صحیح و مبارزه با عقاید باطل به شیوه های مختلف

○ از گفتگوی دوستانه

○ جنگ مسلحانه

○ بدون مداهنه و کوتاه آمدن از اصول

هیچ یک از اقدامات مشرکانه از تطمیع، تهدید، شکنجه و آزار تاثیری در پیامبر از هدفش نداشت.

هدایت الهی بر پایداری پیامبر و انعطاف ناپذیری:

❖ فَلَا تُطِعُ الْمُكَذِّبِينَ (٨) وَ دُولَا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ (٩) وَ لَا تُطِعُ كُلُّ حَلَافٍ مَهِينٍ (١٠) (القلم: ٨ تا ١٠)
 ❖ فَلَا تُطِعُ الْكُفَّارِينَ وَ جَهَنْدُهُمْ بِهِ جَهَادًا كَبِيرًا (الفرقان: ٥٢)
 ❖ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَ لَا تُطِعُ الْكُفَّارِينَ وَ الْمُنَافِقِينَ (الاحزاب: ١)
 ❖ فَاصْبِلْ لِحُكْمٍ رَبِّكَ وَ لَا تُطِعْ مِنْهُمْ إِلَيْمًا أَوْ كَفُورًا (الانسان: ٢٤)
 ❖ مامور به اعراض بود: فَاصْدِعْ بِمَا تُؤْمِرُ وَ أَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (الحجر: ٩٤)

معصومان هرگز حقیقت گوئی را فدای سود جوئی و منافع مادی نکردند و با باطل به ستیز پرداختند:

سیره امام علی (ع): حتی یک لحظه راضی به بقای معاویه در مصدر حکومت شام نیست.

سیره امام حسین (ع): راضی به بقای و پذیرش حکومت یزید نیست (وعلی الاسلام السلام اذ قد بلیت

الامة برابع مثل یزید)

ب. پایداری و تحمل مشکلات:

- از آثار ایمان راسخ معصومان، تحمل نا ملایمات و سختی ها در انجام رسالت بود.
- استقبال از هر گرفتاری و بلا در تبلیغ و حراست از دین.
- تحمل توهین، تهمت، شکنجه، محاصره اقتصادی، جنگ های متعدد مشرکان توسط پیامبر.

حضرت علی (ع) در پایداری پیامبر فرمود:

❖ نَحْمَدُهُ عَلَىٰ مَا وَفَقَ لَهُ مِنَ الطَّاعَةِ وَذَادَ عَنْهُ مِنَ الْمَعْصِيَةِ وَنَسَأْلُهُ لِمَنْتَهِ تَمَاماً وَبِحَبْلِهِ
اعْتِصَاماً وَنَشَهِدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ خَاصٌ إِلَىٰ رِضْوَانِ اللَّهِ كُلَّ غَمَرَةٍ وَتَجَرَّعَ فِيهِ كُلَّ
غُصَّةٍ وَقَدْ تَلَوَنَ لَهُ الْأَدْنُونَ وَتَالَّبَ عَلَيْهِ الْأَفْصُونَ وَخَلَعَتْ إِلَيْهِ الْعَرَبُ أَعْنَتَهَا وَضَرَبَتْ إِلَىٰ
مُحَارَبَتِهِ بُطُونَ رَوَاحِلَهَا حَتَّىٰ أَنْزَكَتْ بِسَاحِتِهِ عَدَاوَتَهَا مِنْ أَبْعَدِ الدَّارِ وَأَسْحَقَ الْمَزَارَ(نهج
البلاغة، خطبه: ۱۹۴)

تحمل ائمه علیهم السلام در برابر ناملایمات در امر تبلیغ دین:

- ۲۵ سال سکوت و تحمل حضرت علی (ع)
- تحمل مشکلات دوران ۵ ساله حکومت شان
- تحمل ناملایمات امام حسن (ع) نسبت به معاویه یاران بی وفا مشکلات داخل منزل
- قیام عاشورا و تحمل اعظم المصائب توسط امام حسین (ع) و اهل بیت آن امام

ج. نهراسیدن از غیر خدا:

از آثار ایمان راسخ معصومان نهراسیدن از غیر خدا بود:

❖ الَّذِينَ يُبَلَّغُونَ رِسْلَتِ اللَّهِ وَ يَلْعَلُّونَهُ وَ لَا يَلْعَلُّشُونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهُ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا (الاحزاب:
(۳۹)

سیره معصومان احسان مسئولیت نسبت به انحرافات مردم و مبارزه شجاعانه بود؛

- ❖ آنتم الصَّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَ شَهَدَاءِ دَارِ الْقَنَاءِ وَ شُفَعَاءِ دَارِ الْبَقَا (فرازی از زیارت جامعه)
- ❖ وَجَاهَدَ فِي اللَّهِ أَعْدَاءَهُ غَيْرَ وَاهِنٍ وَلَا مُعَذَّرٍ (نهج البلاغه: خطبه: ۱۱۶) (در وصف پیامبر)
- ❖ روایت از حضرت علی (ع): که در جنگ ها و موارد سخت ما به پیامبر پناه می بردیم
- ❖ دلاوری های مولا علی (ع) و دیگر ائمه علیهم السلام
- ❖ دلاوری های عالمان پارسا و رهپویان اهل بیت علیهم السلام در طول تاریخ (میرزا شیرازی، نهضت مشروطه، شهید مدرس، حضرت امام خمینی)
- ❖ خطر دشمنان مهمتر از خطر گناه و انحراف در خودمان نیست.

- امروز نباید از استکبار و آمریکا و اسرائیل ...
- خطر گناه برای جوانان بیشتر از استعمار است.
- اگر اسنان خدائی باشد، برای خدا کار کند نه غیر خدا، آتش هم برای او گلستان می شود آن گونه که برای ابراهیم شد.

د. اعتماد به نصرت خدا و توکل بر او:

ابلاغ رسالت و هدایت مردم، وظیفه الهی معصومان علیهم السلام بود. از این رو اعراض و اقبال مردم تاثیر چندانی نداشت. اتکاء و اعتماد آنان بر نصرت الهی بود؛

❖ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (التوبه: ١٢٩)
 ❖ پایداری حضرت نوح: وَ أَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأً نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَ تَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمَعُوا أُمْرَكُمْ وَ شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أُمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ أَفْضُوا إِلَيَّ وَ لَا تُنْظِرُونَ (یونس: ٧١)

➤ نمونه سیره پیامبر: با توکل بر خدا پیامبر علیرغم مشکلات بر قریش و اقدامات آنان فائق آمد. نه تشویق و تطمیع قریش را پذیرفت (اگر خورشید را در دست راست من قرار دهی و...) و نه تهدید و شکنجه قریش او رو متوقف ساخت (شعب ابیطالب و جنگ ها)

➤ نمونه دیگر: وقتی پیامبر حضرت علی (ع) را بسوی یمن می فرستد بعد از سفارشات لازم می گوید: اگر خداوند یک نفر را به دست تو مسلمان کند برایت از همه آسمانها و زمین برتر است. هدف هدایت انسانها و برای خدا است.
 ➤ ۲۵ سال سکوت حضرت علی (ع) برای خدا و حفظ اسلام بود و ۵ سال حکومت و جدیت با توکل بر خدا هم برای هدایت انسانها بود.

۵. مباهله (از آثار ایمان معصومان)

جريان مباهله پیامبر و عالمان مسیحی نجران:

❖ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَ أَبْنَاءَكُمْ وَ نِسَاءَنَا وَ نِسَاءَكُمْ وَ أَنْفُسَنَا وَ أَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ
 لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَذِيبِينَ (آل عمران: ۶۱)

و. خسته نشدن از تبلیغ

- در هر شرائطی به اقتضای زمان و مکان به تبلیغ و صیانت دین از تحریف اقدام می کردند،
- استقامت پیامبر در برابر مشرکان تا آخرین لحظه،
- تلاش و اقدامات بنی امیه و بنی عباس باتمام توان برای بیرون کردن اهل بیت از صحنه.

▪ بقای اسلام ناب محمدی نتیجه سخت کوشی رهبران معصوم است در هدایت تبیین احکام، ایجاد شبکه

وکالت و ارتباط شیعیان،

▪ دستور الهی به پیامبر اسلام که مانند نوح سخت کوش باشد و مانند یونس نباشد که قومش را رها کرد:

❖ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَ لَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَ هُوَ مَكْظُومٌ (القلم: ۴۸)

❖ وَ أَوْحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءامَنَ فَلَا تَبْتَهِنْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ (هود: ۳۶)

ز. اخلاص

اخلاص از مهمترین عوامل موفقیت معصومان در تبلیغ دین بود. (تیر از پای مولا علی در نماز درآوردند)

❖ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَ نُسُكِي وَ مُحْلِيَّاتِي وَ مَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (الانعام: ۱۶۲)

هیچگاه اهل بیت طلب مزد و اجر نمی کردند:

• از جهت روانی خیلی در جذب افراد موثر بود.

• اهل بیت علیهم السلام هدایت مردم را برای رشد و تعالی آنها دوست داشتند

❖ قُلْ لَا أُسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةُ فِي الْقُرْبَى (الشوری: ۲۳)

پیامبر فقط از خدا اجری خواستند:

❖ وَ مَا أُسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىَ رَبِّ الْعَالَمِينَ (الشعراء: ۱۰۹، ۱۲۷، ۱۴۵، ۱۶۴، ۱۸۰)

❖ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىَ اللَّهِ (سیا: ۴۷)

❖ قُلْ مَا أُسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىَ رَبِّهِ سَبِيلًا (الفرقان: ۵۷)

۲. پارسایی و عمل به احکام الله:

یکی از عوامل موفقیت معصومان علیهم السلام پارسایی و پای بندی به دستورات الهی و اظهارات خودشان بود:

➤ پیشگامی معصومان در جهاد و مبارزه با ستمگران

➤ پیشگامی در پرداخت زکات و صدقات:

❖ وَ يَطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىَ حُبْهِ مُسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ أَسِيرًا (الانسان: ۸)

➤ اهتمام و سفارش به نماز در عمل (هزار رکعت امام علی در شبانه روز، و امام سجاد)

➤ پیاده به حج رفتن برای عمل به انجام حج

➤ آنان قائد و پیش قدم در کارها بودند نه سائق و در پی رونده.

این ویژگی ها نزدیکی و ایمان افراد سلیم النفس را موجب می شد که هستی خود را در خدمت اسلام قرار دهند.

الف) عمل به دستورات دین:

امام علی(ع):

❖ وَاللهِ مَا أَحْكُمُ عَلَى طَاعَةِ إِلَّا وَأَسْبِقُكُمْ إِلَيْهَا وَ لَا أُنْهَاكُمْ عَنْ مَعْصِيَةِ إِلَّا وَ أَتَنَاهِي فَبِلْكُمْ
عَنْهَا (نهج البلاغه: خطبه ۱۷۵)

❖ مَنْ نَصَبَ نَفْسَهُ لِلنَّاسِ إِمَاماً فَلَيَدِهَا بِتَعْلِيمٍ نَفْسِهِ قَبْلَ تَعْلِيمِ غَيْرِهِ وَ لَيُكُنْ تَأْدِيبَهُ بِسِيرَتِهِ
قَبْلَ تَأْدِيبِهِ بِلِسَانِهِ وَ مُعْلِمٌ نَفْسِهِ وَ مُؤَدِّبُهَا أَحَقُّ بِالْإِجْلَالِ مِنْ مُعْلِمِ النَّاسِ وَ مُؤَدِّبِهِمْ (نهج
البلاغه: حکمت: ۷۳)

شهید مطهری (ره):

❖ یک فرق میان مکتب انبیا و مکتب فلاسفه و حکما این است که:

❖ مکتب فلاسفه و حکما: اهل نظریه و تعلیم و تدریس اند که سروکارشان با زبان و افکار و
ادراکات بشر است.

❖ ولی مکتب انبیاء: خودشان قبل از هر کس اهل عمل اند لذا تا اعماق روح بشر نفوذ می
کند. اولیای الهی مردم را با عمل خود تحت تاثیر قرار دادند تا تنها با سخن.

❖ ”دو صد گفته چون نیم کردار نیست“

آیت الله جوادی آملی:

❖ گوینده ای که خود اهل عمل است با نصیحت خود شنونده آماده را سخیر می کند.

❖ ”دو صد گفته چون نیم کردار نیست“

امام علی (ع) :

❖ میدان حق برای سخن وسیع ترین میدان ها و برای عمل تنگ ترین میدان ها است (نهج
البلاغه: خطبه ۲۱۶)

تادیب انبیا و ائمه علیهم السلام برای هدایت بشریت:

امام صادق علیه السلام:

❖ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ أَدَبَ نَبِيَّهُ فَأَحْسَنَ أَدَبَهُ فَلَمَّا أَكْمَلَ لَهُ الْأَدَبَ قَالَ «إِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ»
(القلم: ۴) ثُمَّ فَوَضَّعَ إِلَيْهِ أَمْرَ الدِّينِ وَ الْأُمَّةِ لِيَسُوسَ عِبَادَهُ فَقَالَ عَزَّ وَ جَلَّ «مَا آتَكُمُ الرَّسُولُ
فَخُذُوهُ وَ مَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا» (الحشر: ۷). (الكافی: ج ۱، ص ۲۶۶)

ب: آسیب ها و هشدارها:

ن. نجات بخشی علم و دانش در صورت همراهی عمل:

❖ مَثَلُ الَّذِينَ حَمَلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَلْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَلْمِلُ أَسْفَارًا بِشَسَنَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِلِيَاتِ الله (الجمعه: ۵)

❖ ... فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَلْعَلِمُ عَلَيْهِ يَلْهُثُ أُو تَنْلَأِكُهُ يَلْهُثُ ذَالِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِلِيَاتِنا... (الاعراف: ۱۷۶)

ii. علم و آگاهی شرط لازم برای هدایت و سعادت است اما کافی نیست:

چه بسیار افرادی که حق بر آنان عرضه شد ولی به خاطر هوای پرستی و قدرت طلبی حضر به پذیرش حق نشدند.

- ❖ بنی اسرائیل: وَ جَحَدُوا بِهَا وَ اسْتَيْقَنْتُهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَ عَلَوْا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقْبَةُ الْمُقْسِدِينَ (النمل: ١٤)
- ❖ اهل کتاب و کتمان حقیقت: الَّذِينَ أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ حَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (الانعام: ٣٠)
- ❖ يا اهل الکتاب لم تُلِبِّسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَ تَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (آل عمران: ٧١)
- ❖ تحریف حق: أَفَتَطْعَمُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَ قَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يَرْفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ (البقره: ٧٥)

iii. لغزش مبلغ و عمل نکردن به داشته‌ها موجب گمراهی دیگران می‌شود:

- ❖ يَأْسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنْ بِفَحْشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُضَعِّفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعَفَيْنِ وَ كَانَ ذَلِكَ عَلَىَ اللَّهِ يَسِيرًا (الاحزاب: ٣٠)

شرط به دل نشستن موعظه، عمل مربی به علم خویش است:

- ❖ إِنَّ الْعَالَمَ إِذَا لَمْ يَعْمَلْ بِعِلْمِهِ زَلَّتْ مَوْعِظَتُهُ عَنِ الْقُلُوبِ كَمَا يَزِيلُ الْمَطْرُ عَنِ الصَّفَا (الكاف: ٤٤، ص ١)

نایپسند بودن گفتار بدون عمل و توبیخ آن:

- ❖ لَمْ تَنْهَلُونَ مَا لَا تَعْلَمُونَ كَبَلُوا مَقْتاً عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَنْهَلُوا مَا لَا تَعْلَمُونَ (الصف: ٢ و ٣)
- ❖ أَتَأْمَرُونَ النَّاسَ بِالْإِيمَانِ وَ تَنْهَسُونَ أَنفُسَكُمْ وَ أَنْتُمْ تَتَّلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (البقره: ٤٤)

عمل به اسلام ملاک نزدیکی مبلغان به معصومان و وراثت انسان است:

- ❖ إِنَّ أُولَئِكَ النَّاسَ بِإِيمَانِهِمْ لِلَّذِينَ أَتَبَعُوهُ وَ هَذَا النَّبِيُّ وَ الَّذِينَ ءاْمَنُوا (آل عمران: ٦٨)

۲. آگاهی و بصیرت:

الف) آگاهی و بصیرت نسبت به دین و نیازهای روحی انسان:

• آگاهی نسبت به جامعه

○ آداب و رسوم

○ لسانیت ها

• آگاهی نسبت به اوضاع فرهنگی

• آگاهی نسبت به اوضاع اقتصادی

• آگاهی نسبت به اوضاع سیاسی

❖ قُلْ هَادِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (الیوسف: ۱۰۸)

روش و سیره پیامبر (ص) آن است که با بصیرت و معرفت به توحید فرا می خواند.

آگاهی نسبت به دین:

قرآن ناطق باید مانند قرآن صامت باشد:

❖ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (الانعام: ۵۹)

ائمه علیهم السلام به عنوان مفسر قرآن باید به ابعاد مختلف دین آگاهی داشته باشند:

❖ سلوانی سلوانی قبل ان تفقدونی.

حضرت علی (ع) درباره مقام علمی و معنوی معصومان می فرماید:

❖ هُمْ مَوْضِعُ سِرِّهِ وَلَجَأْ أُمْرِهِ وَعَيْبَهُ عِلْمِهِ وَمَوْئِلُ حِكْمَهِ وَكُهُوفُ كُتُبِهِ وَجَبَالُ دِينِهِ بِهِمْ أَقَامَ انجَنَاءَ ظَهَرَهُ وَأَدَهَبَ ارْتِعَادَ فَرَائِصِهِ (وَمِنْهَا يَعْنِي قَوْمًا آخَرِينَ) زَرَعُوا الْفَجُورَ وَسَقَوْهُ الْغُرُورَ وَحَصَدُوا الشُّبُورَ لَا يُقْاسِ بِأَلِيْلِ مُحَمَّدَ ((صلی الله علیه وآلہ وسَلَّمَ)) مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَحَدٌ وَلَا يُسُوِّي بِهِمْ مِنْ جَرَتْ نُعْمَنَتْهُمْ عَلَيْهِ أَبَدًا هُمْ أَسَاسُ الدِّينِ وَعِمَادُ الْيَقِينِ إِلَيْهِمْ يَبْقَى الْعَالَىٰ وَبِهِمْ يَلْحَقُ التَّالِىٰ وَلَهُمْ حَصَائِصُ حَقٌّ الْوِلَايَةِ وَفِيهِمُ الْوَصِيَّةُ وَالْوِرَائَةُ الْأَنَىٰ إِذْ رَجَعَ الْحَقُّ إِلَى أَهْلِهِ وَنُقِلَ إِلَى مُنْقَلِهِ (نهج البلاغه: خطبه ۲)

❖ نَحْنُ شَجَرَةُ النُّبُوَّةِ وَمَحَطُ الرَّسَالَةِ وَمُخْتَلِفُ الْمَلَائِكَةُ وَمَعَادِنُ الْعِلْمِ وَيَنَابِيعُ الْحُكْمِ (نهج البلاغه: خطبه ۱۰۹)

چند نمونه های تاریخی:

(۱) مناظره رسول خدا با پیشوایان یهود، نصاری، دهربیان، شنیوه و مشرکان عرب (به روایت امام صادق از پدرانش از امیر

المؤمنین)

ابتدا به بیان اعتقادات و باورهای خود می پردازند آن گاه رسول الله به بیان ضعف و سستی اعتقادات آنها پرداخته سر

انجام در برابر بیان منطقی و برهانی پیامبر به زانو در می آیند.

یهود: عزیر پسر خدا است. جواب: موسی سزاوارتر است

مسیحیان: مسیح پسر خدا است و خدا با او متحد شده جواب: اتحاد قدیم و حادث یا هر یک محال است.

دهربیان: جهان را آغاز و پایانی نیست و قدیم و همیشگی است.

شنیوه: تدبیر جهان از دو مبدای نور و تاریکی سرچشمه می گیرد

(۲) پاسخ های پیامبر اکرم (ص) و ایمان آوردن اعرابی:

اعرابی به پیامبر اکرم (ص) گفت: اگر تو پیامبر خدا هستی پس بگو قیامت کی برپا می شود؟ باران کی می آید؟ چه چیز

در شکم این شتر من است؟ من فردا چه چیز اکتساب می کنم؟ و کی می میرم؟

پیامبر منتظر فرمان الهی بود:

❖ إنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَا ذَا تَكْسِبُ غَدًّا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ خَبِيرٌ (لقمان: ٣٤)

❖ اعرابی گفت: فانا اشهد ان لا الله الا الله و انک محمد رسول الله. (الشاقب فی المناقب: ص ١٢٧)

(۳) پاسخ های امیر مومنان و ایمان آوردن سه نفر از علمای یهود:

سوال از خلیفه دوم، ناتوانی او و پاسخ های امیر المؤمنین:

✓ قفل های آسمان چیست؟

• شرك به خدا: زیرا وقتی بnde مشرك شود عملش بالا نمی رود.

✓ کلید آسمان ها چیست؟

• شهادت: ان لا الله الا الله و ان محمدا رسول الله

✓ قبری که صاحبش را سیر می دهد؟

• ماهی که یونس بن متی را بلعید سپس هفت دریا سیر کرد

✓ کسی که قومش را انذار کرد نه از جن بود نه از انس؟

• مورچه سلیمان بن داود که گفت:

❖ يَأَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَكِنَكُمْ لَا يَلْعَظُ طِمَنَكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (النمل: ١٨)

✓ پنج چیزی که روی زمین راه رفتند اما از شکم متولد نشدند؟

• آدم، حوا، ناقه صالح، قوچ ابراهیم و عصای موسی

✓ دراج در آواز چه می گوید؟

• الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى

✓ خروس در آواز چه می گوید؟

• اذکروا الله يا غافلين

✓ اسب در شبهه چه می گوید؟

• وقتی مومنین به جنگ کفار می روند می گوید بار خدایا مومنین را یاری کن

✓ الاغ در عرش چه می گوید؟

• خدا لعنت کند باج گیران را و درچشم شیطان عرعر می کند

✓ قورباغه در آواش چه می گوید؟

- پاک و منزه است پروردگار من که در عمق دریا ها تسبيح می شود

✓ کاکلی در آوازش چه می گوید؟

- اللهم العن ببعضی محمد و آل محمد

دو نفر از سه یهودی فوراً ایمان آوردند و نفر سوم پس از سوال آخر درباره جزئیات اصحاب کهف ایمان آورد.

ب) آگاهی نسبت به شرائط زمان و مکان:

- بهره گیری ائمه از مناسب ترین شیوه برای حراست و گسترش دین
- بقای اسلام ناب محمدی، علیرغم خیانت ها و دسیسه ها، به درستی شیوه اهل بیت بر می گردد
- فعالیت فکری و فرهنگی پیامبر در مکه و تحمل شکنجه ها و سختی های آن دوران
- مقاومت های بعدی در برابر مشرکان و جنگ ها و تربیت نیروهای آگاه
- موضع گیری ائمه علیهم السلام در برابر حکام ستمگر و فعالیت های فرهنگی مناسب

- صلح امام حسن

- نهضت امام حسین

- تبلیغ و تبیین فرهنگی امام باقر و امام صادق

ج) آگاهی نسبت به مخاطب:

معصومان آگاهی کامل از نیازهای انسان و تفاوت‌های جسمی، روحی، عاطفی، انگیزشی، رفتاری و... انسانها داشتند.

اتخاذ شیوه های زبانی و رفتاری متناسب با ویژگی های عملی مخاطبان

❖ وَ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلِفَ الْأَرْضِ وَ رَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَتٍ لَّيْلَوْكُمْ فِي مَا ءَاتَيْكُمْ (الانعام: ١٦٥)

❖ وَ قَدْ خَلَقْتُمُ أُخْلَوَارًا (نوح: ١٤)

❖ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا (البقرة: ٢٨٦)

❖ وَ أَنَّ لَيْسَ لِلنَّاسَ إِلَّا مَا سَعَى (النجم: ٣٩)

نمونه ها:

۱. معجزه حضرت موسی: اژدها شدن عصا و ید بیضا، با توجه به فزونی سحر در زمان آن حضرت.

۲. معجزه حضرت عیسی: شفای مریضان و احیای مردگان، با توجه به بیماری های صعب العلاج آن دوره

۳. معجزه پیامبر خاتم: کتاب قرآن صحیفه جامع هدایت، با توجه به مطرح بودن شعر و فصاحت و بلاغت در آن زمان

۴. تفاوت سطح کلام معصومان به دلیل تفاوت مخاطبان و ظرفیت آنها.

❖ امام صادق: *مَا كَلَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِ أَكْثَرَ الْعِبَادَ بِكُنْهِ عَقْلِهِ فَقَطْ* (الکافی: ج ۸، ص ۱۷۷)

۵. امام صادق و دو پاسخ متفاوت به یک سوال:

• مرد ساده و کم سعادی از قدرت خداوند در قرار دادن جهان در تخم مرغی کوچک آن فرمودند: خداوند بزرگتر

از آن را در کوچکتر از تخم مرغ قرار داده، آسمان و زمین در مردمک چشم تو. مرد پذیرفت و رفت.

• پاسخ همین سوال به مرد دانشمند و فرهیخته: اراده الهی به امر محال تعلق نمی گیرد (الکافی: ج ۳، ص ۳۸)

آسیب‌ها و هشدارها:

الف) شناخت دین شرط اول تبلیغ

نخستین شرط تبلیغ دین و نفوذ در دلها، شناخت اسلام، تفقه و فهم عمیق دین است.

❖ *فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لَيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلَيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَلْتَذَرُونَ* (التوبه: ۱۲۲)

علامه طباطبائی در تفسیر آیه می نویسد:

❖ مراد از تفقة، شناخت همه معارف دین است نه خصوص احکام عملیه چون لینذرواقومهم بدون شناخت همه تعالیم میسر نخواهد شد.

پیامبر اکرم(ص):

❖ ان دین الله تعالی لن ينصره الا من حاطه من جميع جوانبه (كنز العمال: ج ۱۰، ص ۱۷۱)

❖ لا يقوم بدين الله الا من حاطه من جميع جوانبه. (همان: ج ۳، ص ۸۴)

امیر المؤمنین (ع):

❖ إنما المستحقون لدين الله هم الذين أقاموا الدين ونصروه وحاطوه من جميع جوانبه و حفظوه على عباد الله و رعوه (غرر الحكم: ص ۸۵، حدیث ۱۳۹۹)

مدمت سخن غیر آگاهانه از دین:

❖ هَأَنْتُمْ هُؤُلَاءِ حَاجَجُتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ قَلِمَتُ حَاجَجُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ (آل عمران: ۶۶)

پیامبر خطاب به ابن مسعود:

❖ یابن مسعود! اذا عل مت عملا فاعمل بعلم و عقل واياک ان تعمل عمل بغیر تدبر و علم فانه جل جلاله یقول:

❖ وَ لَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَرَبَهَا مِنْ بَعْدِ ثُوَّةٍ أَنْكَثَأَنَّ (النحل: ۹۲) (مکارم اخلاق: ص ۴۵۷)

❖ مَنْ عَمِلَ عَلَى غَيْرِ عِلْمٍ كَانَ مَا يُفْسِدُ أَكْثَرَ مِمَّا يُصْلِحُ (الکافی: ج ۱، ص ۴۴)

ب) شناخت مخاطب شرط دوم تبلیغ

روش واحد برای انواع مخاطبان جوابگو نخواهد بود باید مخاطب شناسی داشت؛

۱) ویژگی های زیستی:

- گروه سنی: (کودک، نوجوان، جوان، میان سال، پیر)
- جنسی: (زن یا مرد، دختر یا پسر)

۲) توانش های ذهنی:

- سطح هوشی: (ضعیف، متوسط، عالی)
- گروه اعتقادی: (مشووس، جاهل، معاند، بی تعهد)
- سطح اطلاعات مذهبی: (ضعیف، متوسط، عالی)
- پیش دانشته های فردی
- سطح سواد عمومی: (بی سواد، با سواد، ضعیف)
- ایده ها، تصورات و تشنگی های فکری، عادات، آداب و رسوم

۳) ویژگی های روانی و شخصیتی:

- افراد کم رو و فاقد اعتماد به نفس
- ویژگی عاطفی افرادی که تک فرزند خانواده اند متفاوت است.

۴) شناخت شرائط فرهنگی، سیاسی و اجتماعی محیط اطراف مخاطب:

۴. صراحت در بیان:

بیان روش و بدون ابهام برای اتمام حجت:

﴿ لَيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيْنَهُ وَ يَحْيَى مَنْ حَىٰ عَنْ بَيْنَهُ ﴾ (الانفال: ۴۲)

صفت بیان مبین در قرآن در توصیف انبیا به همین معنی است.

نمونه حضرت ابراهیم در برابر مشرکان:

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍ مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ لَا كِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَنْهَاكُمْ وَ أَمْرُتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (یونس: ۱۰۴)

نمونه حضرت نوح در برابر مخالفان:

❖ فَالْإِنِّي أَشْهُدُ اللَّهَ وَأَشْهُدُ أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشَرِّكُونَ (هو: ۵۴)

نمونه پیامبر اسلام از روز نخست اعتقاد به توحید و نفی شرک را بیان نمود پس به تدریج به برنامه های اجتماعی و اخلاقی پرداخت:

❖ قُلْ هَادِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَىَ اللَّهِ عَلَىَ بَصِيرَةٍ (الیوسف: ۱۰۸)

۵. فصاحت و بلاغت:

فصاحت و بلاغت یعنی رسا، شیوا و روان بودن سخن. مطابقت با مقتضای حال سخن گفتن و عمل کردن
فصاحت و بلاغت از عوامل موفقیت معصومان در جذب گسترده مردم است.

حضرت علی (ع):

❖ وَإِنَّا لِأَمْرَاءِ الْكَلَامِ، وَفِينَا تَنَشَّبُتْ عُرُوقُهُ، وَعَلَيْنَا تَهَدَّلُتْ غُصُونُ (غرس الحکم: ج ۲، ص ۳۳۶)

عربی که توانائی بالائی در فصاحت و بلاغت داشت، توان ایستادگی در برابر پیامبر و قرآن نداشتند و لذاسران شرک از هم نشینی افراد مخصوصاً با حضرت جلوگیری می کردند.

❖ وَعِظِّهِمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَليغاً (النساء: ۶۳)

❖ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (النحل: ۸۲)

❖ حضرت موسی: وَاحْلُلْ عَقْدَهُ مِنْ لَسَانِي. يَقْهَوْا قَوْلِي (طه: ۲۷ و ۲۸)

➤ عبد الحمید کاتب: ادیب بر جسته سده دوم و آغاز گرفتہ است که همه هنر خویش را
وامدار علی می داند و می گوید: هفتاد خطبه از خطبه های حضرت را ازبر کردم و همانها بود که چون چشم
ای جوشان در ذهن من پیاپی جوشید و جوشید.

➤ ابن باته از ادبیان سده چهارم: همه مایه های ادبی خویش را وامدار حضرت علی و خطبه ها و مواعظ او می
داند

➤ سبط ابن جوزی می نویسد: سخنان علی همه سرشار از فروغ و شکوه است و میزان معرفت و حکمت است. خداوند
در سخنان او حلاوت ملاحظت، شیرینی و شوری، تازگی و طراوت وشیوایی و فصاحت همه در آمیخته است.

➤ سید رضی در مقدمه نهج البلاغه در علت نامگذاری آن می گوید: زیرا درهای بلاغت و راه های سخنوری را برای
خواننده می گشاید

۶. عبادت و عبودیت:

از عوامل موفقیت معصومان، ارتباط وثيق با خداوند متعال بود.

❖ كَفَى بِي عِزًّا أَنْ أَكُونَ لَكَ عَبْدًا (بحار: ج ۳۸، ص ۳۸)

❖ الْمُطِيعُونَ لِلَّهِ الْقَوَامُونَ بِأَمْرِهِ الْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ (زيارة جامعه)

بالا ترین لذت را ارتباط با حق و راز و نیاز با او و بدترین عذاب را فراق و قطع ارتباط با او توصیف کرده اند

❖ فهیمنی یا إلهی و سیدی و مولای و ربی صبرت علی عذابک فکیف أصبر علی فراقک.

نمونه ها:

أ. پیامبر اکرم قبل از بعثت بسیاری از اوقات را به عبادت می پرداخت. ماه رمضان، کلی مکه را رها می کرد با مختصر توشه به کوه حرا می رفت. بعد از بعثت نیز پاره ای از شب، نیمی، ثلث و یا دو ثلث شب را به عبادت می پرداخت.

❖ يَأَيُّهَا الْمُزَمَّلُ(۱) قُمِ الْأَيْلَ إِلَّا فَلِيلًا(۲) نُصْفَهُ أَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا(۳) أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَ رَتَّلِ الْقُرْءَانَ
تَرْتِيلًا(۴) (المزمول: ۱ تا ۴)

هر شب ۳۰ سوره قرآن می خواند که هفت سوره از سوره های بزرگ قرآن
دوبرابر نماز واجب، نماز مستحب می خواند.

ii. ۱) عروه بن زهیر می گوید در مسجد پیامبر نشسته بودیم از اعمال اهل بدر و بیعت رضوان یاد کردیم. ابودردا

گفت:

❖ الا اخْبِرْكُمْ بِاَقْلِ الْقَوْمِ مَالَا وَ اَكْثُرْهُمْ وَرْعَا وَ اَشَدُهُمْ اجْتِهَادًا فِي الْجَهَادِ؟

❖ قَالُوا: مَنْ؟ قَالَ: عَلَى بْنِ ابْي طَالِبٍ

۲) از ام سعید، کنیز امام علی پرسیدند، علی در ماه رمضان بیشتر عبادت می کند یا در سایر ماه ها؟ پاسخ
داد: علی هر شب با خدای خود به راز و نیاز مشغول است و برای او ماه رمضان و دیگر اوقات یکسان است.

امام حسن درباره عبادت مادرش حضرت فاطمه فرمودند:

❖ رأيَتِ امِيَ قَائِمَةً فِي مَحَرَابِهَا لِيَلَةَ الْجَمْعَهُ، فَلَمْ تَنْزِلْ رَاكِعَهُ سَاجِدَهُ حَتَّى انْفَجَرَ عَمُودُ الصَّبْحِ.
(كشف الغمة: ج ۲، ص ۹۴)

عبد الله بن زبیر وقتی از شهادت امام حسین باخبر شد گفت:

❖ اَمَا وَاللهِ قَتْلُوهُ ! طَوِيلًا بِاللَّيلِ قِيَامَهُ وَ كَثِيرًا فِي النَّهَارِ صِيَامَهُ (تاریخ طبری: ج ۵، ص ۴۷۵)

امام صادق درباره عبادت امام سجاد فرمود:

❖ كَانَ عَلَى بْنَ الْحَسِينِ شَدِيدٌ (مناقب ابن شهر آشوب: ج ۴، ص ۱۵۵)

درباره دائم الذکر بودن امام محمد باقر فرمودند:

❖ كَانَ أَبِي كَثِيرَ الذِّكْرِ لَقَدْ كُنْتُ أُمْشِي مَعَهُ وَ إِنَّهُ لَيَذْكُرُ اللَّهَ وَ أَكُلُّ مَعَهُ الطَّعَامَ وَ إِنَّهُ لَيَذْكُرُ
اللَّهَ وَ لَقَدْ كَانَ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ وَ مَا يَشْغُلُهُ ذَلِكَ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ كُنْتُ أَرَى لِسَانَهُ لَازِقًا بِحَنَكِهِ
يَقُولُ لَإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ وَ كَانَ يَجْمَعُنَا فَيَأْمُرُنَا بِالذِّكْرِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ وَ كَانَ يَأْمُرُ بِالْقِرَاءَةِ مَنْ
كَانَ يَقْرَأُ مِنَّا وَ مَنْ كَانَ لَآيَقِرَّا مِنَّا أَمْرَهُ بِالذِّكْرِ (الكافی: ج ۲، ص ۴۹۹)

ابن ابی الحدید در وصف حضرت علی می نویسد:

❖ فکان أعبد الناس وأكثرهم صلاة و صوماً - و منه تعلم الناس صلاة الليل - و ملازمته الأوراد و قيام النافلة - و ما ظنك برجل يبلغ من محافظته على ورده - أن يبسط له نطق بين الصفين ليلة الهرير (مقدمه شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید: ج ۱، ص ۲۷)

۷. نظم و انظباط:

معصومان سمبل نظم و انضباط بودند.

نظم ستودنی رسول الله در مطرح کردن اسلام و برنامه های او برای تاسیس حکومت هر یک از صحابه به روشنی می دانستند که پیامبر در فلان زمان مشغول چه کاری هستند.
روایت امام حسین از حضرت علی درباره نظم رسول الله:

❖ وَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى مُنْزَلِهِ جَزْأًا دَخُولَهِ ثَلَاثَةُ أَجْزَاءٍ جَزْءٌ لِّهُ وَ جَزْءٌ لِّأَهْلِهِ وَ جَزْءٌ لِّنَفْسِهِ ثُمَّ جَزْءٌ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ النَّاسِ فَيَرِدُ ذَلِكُ عَلَى الْعَامَةِ وَ الْخَاصِ (مکارم الاخلاق: ص ۱۳)

وصیت نامه امیر المؤمنین:

❖ أَوْصِيكُمَا وَ جَمِيعَ وَلَدِي وَ أَهْلِي وَ مَنْ بَلَغَهُ كِتَابِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَ نَظِمْ أُمْرِكُمْ (نهج البلاغه: نامه ۴۷)

نظم در همه امور شان انسان مومن است که بدون آن سیر به سوی کمال میسر نخواهد شد،
امام کاظم:

❖ اجْتَهَدُوا فِي أَنْ يَكُونَ زَمَانُكُمْ أَرْبَعَ سَاعَاتٍ سَاعَةً لِمُنَاجَاهَ اللَّهِ وَ سَاعَةً لِأُمُرِ الْمَعَاشِ وَ سَاعَةً لِمُعَاشَرَةِ الْإِخْرَانِ وَ الشُّقَّاتِ الَّذِينَ يُعَرِّفُونَكُمْ عِيُوبَكُمْ وَ يُخْلِصُونَ لَكُمْ فِي الْبَاطِنِ وَ سَاعَةً تَخْلُونَ فِيهَا لِلَّذَاتِكُمْ فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ وَ بِهَذِهِ السَّاعَةِ تَقْدِرُونَ عَلَى التَّلَاثَةِ سَاعَاتٍ (بحار الأنوار ج ۳۲۱، ص ۷۵)

۸. آراستگی ظاهر:

آراستگی و نظافت به دور از اشرافیت و تجمل گرائی

در چهار محور:

➤ پاکیزگی بدن، لباس، محل کار و زندگی

➤ به کار بردن عطر

➤ رعایت بهداشت دهان و دندان

➤ پیراستن و شانه کردن موهای سر و صورت

نمونه ها از کتاب "شرف النبی"

- پیامبر موقع خروج از خانه موی سر و محاسن را شانه می زد و جای آئینه در آب می نگریست این پای بندی پیغمبر به آراستگی آن چنان جدی بود که هنگام مسافرت نیز از آن غفلت نمی کرد.
- رسول اکرم بر مسوک زدن و خلال کردن مداومت داشت.
- قاضی عیاض: هرگاه پیامبر از مسیری می گذشت، چنان بُوی خوش عطرش در فضا می پیچید که اگر کسی بعد از مدتی از آن جا می گذشت، می فهمید که پیغمبر از آن جا گذر کرده است.
- پیامبر اعظم در دیدار با گروه هایی که برای شنیدن پیام اسلام به نزدشان می آمدند، بهترین لباس خود را می پوشید و به اصحاب نیز سفارش می فرمود، چنین باشند.
- از جمله نکته هایی که به سفیران به سرزمین های دیگر و دربارهای شاهان و فرمانروایان یاد آور می شده پاکیزگی و آراستگی ظاهر بود.

۹. هدایت پذیر دانستن انسان ها:

از عوامل موقتیت، ایمان به هدایت و تحول پذیری انسانها بوده است.

علت اصلی گمراهی و فساد انسانها ناشی از جهل، گناه و عصیت های نادرست است.

نمونه ها:

- حضرت موسی حتی به سراغ فرعون رفت:
 - ❖ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ فَقُولَا لَيْلَنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَعْلَمُشِي (طه: ۴۳ و ۴۴)

حتی ساحران هم به نبوت حضرت موسی ایمان آورند، ایمانی که به خاطر آن دست و پای شان قطع شد.
- دستور الهی به مسلمانان در پناه دادن به مشرکان وقتی خواستند کلام خدا را بشنوند زیرا جاهلندها:
 - ❖ وَ إِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَ كَفَاجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كُلَّا مِنَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلَغَهُ مَأْمَنَهُ ذَالِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ (التوبه: ۶)

ابزارهای فهم در اختیار انسانها است،
- سرشت آدمی با الهام خوبی ها و بدی ها به روح، خیر آفریده شده:
 - ❖ وَ اللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهِتُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَرَ وَ الْأَفْلَادَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (النحل: ۷۸)
- سرشت آدمی با الهام خوبی ها و بدی ها به روح، خیر آفریده شده:
 - ❖ وَ نَفْسٍ وَ مَا سَوَّئَهَا (۷) فَأَلْهَمَهَا فِلَحُورَهَا وَ تَقْوَهَا (۸) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا (۹) وَ قَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا (۱۰) (الشمس: ۷ تا ۱۰)

﴿فَطَرَتْ وَ سَرَّشَتْ أَنْسَانَهَا خَدَائِي اسْتَ وَ كَارْ مَبْلَغَانْ دِينْ، زَدُودَنْ غَبَارَهَايِي اسْتَ كَهْ بَرَفَطَرَتْ آنَانْ نَشَستَهْ اسْتَ.﴾

حضرت علی می فرماید:

﴿فَبَعَثَ فِيهِمْ رَسُّلَهُ وَ وَاتَّرَ إِلَيْهِمْ أُنْبِيَاءَهُ لِيَسْتَأْدُوهُمْ مِيثَاقَ فِطْرَتِهِ وَ يُذَكَّرُوهُمْ مَنْسَىً نَعْمَتِهِ﴾
(نهج البلاغه: خطبه ۱)

۱۰. دلسوزی و جدیت:

پیامبر فراتر از تکلیف خود برای اسلام اوردن مردم دلسوزی می کرد. این دلسوزی توجه بیشتر مردم را به همراه داشت.

﴿فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ إِاثَارِهِمْ إِنَّمَا يُؤْمِنُوا بِهَاذَا الْحَدِيثِ أَسْقَا﴾ (الكهف: ۶)
﴿أَفَمَنْ زَيَّنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَءَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَنْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (فاطر: ۸)
﴿وَ مَنْ كَفَرَ فَلَا يَعْلَمُ زُنْكَ كُفُرُهُ﴾ (لقمان: ۲۳)

فدا کاری ائمه علیهم السلام در هدایت مردم و تبیین اسلام و حراست از آن.

فرازی از زیارت اربعین:

﴿وَ بَدَلَ مُهْجَجَتِهِ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الظَّلَّاءِ﴾

۱۱. شجاعت و شهامت:

شجاعت و قوت قلب در رویارویی با مشکلات.

﴿الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسْلَتِ اللَّهِ وَ يَلْعَلُّشُونَهُ وَ لَا يَلْعَلُّشُونَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهُ وَ كَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ (الاحزاب: ۳۹)

معصومان در میان معارف الهی هرگز حقیقت را فدای مصالح مادی نمی کردند و بدون هراس حقایق را می گفتند.

نمونه یای به ظاهر متنافق:

﴿حَضَرَتْ مُوسَى (ع): قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونَ﴾ (الشعراء: ۱۲)
﴿حَضَرَتْ مُحَمَّدَ (ص) در ازدواج با زینب بنت جحش: وَ تَعَلَّشَى النَّاسَ وَ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَعَلَّشَنَه﴾ (الاحزاب: ۳۷)

نه ترس برای خود بلکه ترسی برای دین و گمراه شدن مردم.

نمونه ها:

مبازات پیامبران پیشین، حضرت نوح، حضرت ابراهیم، حضرت موسی، و عیسی علیهم السلام.

مبازات پیامبر اسلام در برابر مشرکان و کفار قریش در جنگهای مختلف.

امیر المؤمنین درباره شجاعت پیامبر فرمود:

﴿وَ جَاهَدَ فِي اللَّهِ أَعْدَاءَهُ غَيْرَ وَاهِنٍ وَ لَا مُعَذِّرٍ﴾ (نهج البلاغه: خطبه، ۱۱۶)

❖ كُنَّا إِذَا أَحْمَرَ الْبَأْسُ اتَّقِيَّنَا بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ مِنَّا أَقْرَبَ إِلَى الْعَدُوِّ
 منه (نهج البلاغة: قصار، ۲۶۶)

❖ وَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ) إِذَا أَحْمَرَ الْبَأْسُ وَ أَحْجَمَ النَّاسُ قَدَّمَ أَهْلَ بَيْتِهِ فَوَقَى
بِهِمْ أَصْحَابَهُ حَرَّ السَّيُوفِ وَ الْأَسْنَةَ (نهج البلاغة: نامه، ۹)

امام حسین (ع) :

❖ چه کسی شایسته تراز من است که دین خدا را یاری دهد (موسوعه کلمات امام حسین،
ص ۳۳۶)

۱۲. حسن خلق:

به معنای خوش خلقی، خوش خوئی و نیک طبیعی، نرم خو باگذشت و ایثار.

❖ وَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ حُكْمِي عَظِيمٍ (القلم: ۴)

❖ فَإِمَا رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ لِتَنْتَ لَهُمْ وَ لَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيلًا قُلْبٌ لَانْفَضُوا مِنْ حَوْلِكَ (آل عمران:
۱۵۹)

یکی از عوامل گسترش سریع اسلام در حجاز اخلاق خوب پیامبر بود.

نمونه ها:

(۱) حضرت علی درباره اخلاق اجتماعی پیامبر فرمود:

❖ کسی که برای نخستین بار او را می دید هیبتش او را می گرفت، هر کسی با او معاشرت می کرد، دوستی اش را به دل می گرفت، آن گاه به اصحاب می نگریست، لحظات نگاه به تساوی میان شان تقسیم می کرد. او چهره ای گشاده رو داشت، تندخو و ملامت گر و فحاش و مزاح نبود. مسیر او میانه روی، سنت او هدایت و رشد و سخشن معیار حق و حکمکش عدل بود. (نهج البلاغه: خطبه ۹۴)

(۲) یکی از اصحاب:

❖ هیچ کس را ندیده ام که بیش از رسول خدا برلبانش تبسم باشد. (طبقات ابن سعد، ج ۱،
ص ۳۵۲)

(۳) ابوسفیان پس از اسلام آوردن :

❖ ماراج قوماً قط اشد حبا اصحابهم من اصحاب محمد له. (طبقات، ج ۲، ص ۵۶)

۱۳. تواضع و فروتنی:

دوری از کبر و فخر فروشی:

❖ وَ أَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ (الحجر: ۸۸)

❖ وَ أَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (الشعراء: ۲۱۵)

نمونه ها:

(۱) پیامبر در اوج قدرت، رفتاری بسیار نیک، مهربان مردمی و فروتنانه داشت.

روایت از امام صادق (ع):

﴿ مَرَّتْ اُمْرَأةً بَدَوِيَّةً بِرَسُولِ اللَّهِ صَ وَ هُوَ يَأْكُلُ وَ هُوَ جَالِسٌ عَلَى الْحَضِيْضِ فَقَالَتْ يَا مُحَمَّدُ وَ اللَّهُ إِنَّكَ لَتَأْكُلُ أَكْلَ الْعَبْدِ وَ تَجْلِسُ جُلُوسَهُ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَ وَيْحَكِ أَيْ عَبْدٍ أَعْبَدَ مِنِّي. (بحار: ج ۱۶، ص ۲۲۶)

(۲) ابن مسعود:

❖ مردی به حضور رسول خدا رسید واز هیبت وی به لرزه افتاد، پیامبر فرمود: آرام باش من پادشاه نیستم، من پسر زنی از قریش هستم که گوشتش خشکیده می خورده. (بحار: ج ۱۶، ص ۲۱۹) هُونْ عَلَيْكَ فَلَسْتُ بِمِلِكٍ إِنَّمَا أَنَا أَبْنَ اُمْرَأٍ كَانَتْ تَأْكُلُ الْقَدَّ

(۳) ابوذر:

❖ قَالَ رَأَيْتُ سَلَمَانَ وَ بِلَالًا يُقْبِلَانِ إِلَى النَّبِيِّ صَ إِذَا انْكَبَ سَلَمَانُ عَلَى قَدَمِ رَسُولِ اللَّهِ صَ يُقْبِلُهَا فَزَجَرَهَا النَّبِيُّ صَ عَنْ ذَلِكَ ثُمَّ قَالَ لَهَا يَا سَلَمَانُ لَا تَصْنَعْ بِي مَا تَصْنَعُ الْأَعْاجِمُ بِمَلُوكِهَا أَنَا عَبْدٌ مِنْ عَبِيدِ اللَّهِ أَكْلُ أَكْلَ الْعَبْدِ وَ أَفْعُدُ كَمَا يَفْعُدُ الْعَبْدُ. (بحار: ج ۲۷، ص ۱۳۹)

۱۴. زهد و به رغبتی به دنیا:

ساده زیستی و عدم وابستگی و دل بستگی به دنیا.

دنیا طلبی و اشرافی گری با دل سپردگی به دین و آخرت گرایی منافات دارد.

❖ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزَّهْدَ فِي درَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَةِ. (فرازی از دعای ندبه)

نمونه ها:

❖ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِلَّهِ زَوْاجُكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرْدُنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَ زِينَتَهَا فَتَعَالَيْنِ أَمْتَعْكُنَ وَ أَسْرَحْكُنَ سَرَاحًا جَمِيلًا (الاحزان: ۲۸)

امیر المؤمنین در توصیف پیامبر فرمود:

❖ از دنیا برای خوردن به اندکی قناعت فرمود و گوشش چشمی برای تمایل به دنیا نیفکند. پهلویش از همه لاغر تر و شکمش از همه گرسنه تر بود. دنیا بر او عرضه شد اما از پذیرفتن آن امتناع ورزید. (خطبه ۱۶۰)

الگو بودن زندگی حضرت علی (ع):

مذمت استاندار بصره به دلیل شرکت در مهمانی اشرافی.

❖ أَلَا وَ إِنَّ لَكُلَّ مَأْمُومٍ إِمَاماً يَقْتَدِي بِهِ وَ يَسْتَضْئِءُ بِنُورِ عِلْمِهِ أَلَا وَ إِنَّ إِمَامَكُمْ قَدْ اكْتَفَى مِنْ دُنْيَاهُ بِطِمْرِيهِ وَ مِنْ طُعْمِهِ بِقُرْصِيهِ أَلَا وَ إِنَّكُمْ لَا تَقْدِرُونَ عَلَى ذَلِكَ وَ لَكِنْ أَعْيُّنُو نِيَّ بُورَعٍ وَ اجْتِهادٍ وَ عِفَةً وَ سَادِ فَوْلَاهُ مَا كَنَّتُ مِنْ دُنْيَاكُمْ تِبْرًا وَ لَا ادْخَرْتُ مِنْ عَنَائِمَهَا وَ فَرَا وَ لَا

أَعْدَدْتُ لِبَالِي ثَوْبِي طِمْرًا وَ لَا حُزْتُ مِنْ أَرْضِهَا شِبْرًا وَ لَا أَحْدَثْتُ مِنْهُ إِلَّا كَفْوَتْ أَتَانِ دَبَرَةً وَ لَهُمْ فِي عَيْنِي أُوْهِي وَ أَوْهِنُ مِنْ عَفْصَةَ مَقْرَأَةَ بَلَى كَانَتْ فِي أَيْدِينَا فَدَكَّ مِنْ كُلِّ مَا أَظْلَلَهُ السَّمَاءَ فَشَحَّتْ عَلَيْهَا نُفُوسُ قَوْمٍ وَ سَحَّتْ عَنْهَا نُفُوسُ قَوْمٍ آخَرِينَ وَ نَعْمَ الْحَكْمُ اللَّهُ وَ مَا أَصْنَعُ بِقَدَكَ وَ غَيْرِ قَدَكَ وَ النَّفْسُ مَظَانُهَا فِي عَدَ جَدَّ تَنْقِطَعُ فِي ظُلْمَتِهِ آثارُهَا وَ تَغَيَّبُ أَخْبَارُهَا وَ حُفْرَةٌ لَوْ زِيدَ فِي فُسْحَتِهَا وَ أَوْسَعَتْ يَدًا حَافِرِهَا لَأَصْغَطَهَا الْحَجَرُ وَ الْمَدَرُ وَ سَدَ فُرْجَهَا التُّرَابُ الْمُتَرَاكِمُ وَ إِنَّمَا هِيَ نَفْسِي أَرْوَضُهَا بِالْتَّقْوَى لِتَأْتِيَ آمَنَةً يَوْمَ الْخَوْفِ الْأَكْبَرِ وَ تَثْبَتَ عَلَى جَوَانِبِ الْمَزْلُقِ وَ لَوْ شِئْتُ لَاهَتَتِ الطَّرِيقُ إِلَى مُصْفَى هَذَا الْعَسْلِ وَ لَبَابُ هَذَا الْقَمْحِ وَ نَسَائِحُ هَذَا الْقَزْ وَ لَكِنْ هِيَهَا أَنْ يَغْلِبَنِي هَوَى وَ يَقُولُنِي جَشَعِي إِلَى تَخْيِيرِ الْأَطْعَمَةِ وَ لَعَلَّ بِالْحِجَازِ أَوِ الْيَمَامَةِ مَنْ لَا طَمَعَ لَهُ فِي الْقُرْصِ وَ لَا عَهْدَ لَهُ بِالشَّيْءِ أَوْ أَبِيتَ مِبْطَلَانِي وَ حَوْلِي بُطُونَ عَرْثَى وَ أَكْبَادَ حَرَى. (نهج البلاغة: نامه ۴۵)

روش‌های تبلیغی معصومان علیهم السلام

۱. منطقی و مستدل بودن:

دعوت به دین با ارائه دلیل و برهان و دوری از خرافات و ظنیات

❖ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا أَتَقُوا اللَّهَ وَ قُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (الاحزاب: ۷۰)

❖ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِاللَّهِ كُمَّهُ وَ الْمَوْعِظَهُ الطَّائِهُ وَ جَدِلْهُم بِالْتَّيْهِ هَيَ أَحْسَنُ (النحل: ١٢٥)
لا اکراه فی الدین:

- نفی دین اجباری

- ایمان و اعتقاد از امور قلبی است که اکراه و اجبار در آن راه ندارد

حضرت نوح:

❖ أَنْلِزِ مُكْمُوْهَا وَ أَنْتُمْ لَهَا گَارِهُون (هو: ٨)

پیامبر در مناطق مفتوحه مردم را بین دو امر مخیر می ساخت: اسلام بیاورنده، یا باقی بودن بر دین خود و پذیرش حاکمیت سیاسی.

جريدة خالد بن ولید در تهامه و قبیله بنی خزاعه. پیامبر حضرت علی را برای جبران خسارت های وارد فرستاد پس از انجام خسارت از سوی حضرت فرمود: خدایا از کار خالد نزد تو بیزاری می جویم. (سیره: ج ۴، ص ۸۸۴)

برخورد پیامبر با قبیله بنی ضمر: نماینده پیامبر نمیله بن عبد الله از آن منطقه بازگشت گفت آنان گفتند:

❖ ما نه می جنگیم، نه با او می سازیم، نه نبوت او را قبول می کنم و نه او را دروغگو می شماریم. مردم گفتند: ای رسول خدا با آنان جنگ کن. فرمود: ایشان را واگزارید. (معاری: ج ۱، ص ۱۵)

کنت در کو بینو:

❖ اگر اعتقاد مذهبی را از ضرورت سیاسی جدا کنند، هیچ دیانتی تسامح جو تر و شاید بی تعصب تر از اسلام وجود ندارد و در واقع همین تسامح و بی تعصی بود که در قلمرو اسلام بین اقوام و امم گوناگون تعاون و معاضدتی را که لازمه پیشرفت تمدن اسلامی است به وجود آورد و هم زیستی مسالمت آمیز عناصر نامتجانس را ممکن ساخت اما آن چه استفاده از این هم زیستی را در زمینه علم و فرهنگ فراهم می کرد، علاقه مسلمانان به علم بود که منشاء آن تاکید و توصیه اسلام بود در اهمیت و ارزش علم. (کارنامه اسلام : ص ۲۵)

گوستاولوبون:

❖ زور شمشیر موجب پیشرفت قرآن نگشت زیرا رسم مسلمانان این بود که هر کجا را فتح می کردند، مردم آن جا را در دین خود آزاد می گزارند. این که مردم مسیحی از دین خود دست بر می داشتند و به دین اسلام می گرویدند و زبان عرب را بر زبان مادری خود بر می گزیدند، بدان جهت بود که عدل و دادی که از آن عرب های فاتح می دیدند مانندش را از زمامداران پیشین خود ندیده بودند. (تمدن اسلام و غرب: ج ۱، ص ۱۴۱)

۲. پرسش و پاسخ:

سعی در احیای فطرت و عقل مردم با روش پرسش و پاسخ

حضرت علی علیه السلام:

❖ سَلُونِي قَبْلَ أَنْ تَفْقِدُونِي (احتجاج: ج ۱، ص ۳۸۸)

امام باقر علیه السلام:

❖ الْعِلْمُ خَرَائِنٌ وَ الْمَفَاتِيحُ السُّؤَالُ فَاسْأَلُوا يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ فِإِنَّهُ يُؤْجِرُ فِي الْعِلْمِ أَرْبَعَةَ السَّائِلُ وَ الْمُتَنَكِّلُ وَ الْمُسْتَمِعُ وَ الْمُحِبُّ لَهُمْ (بحار: ج ۱، ص ۱۹۶)

در اصول کافی ۸۵۰ بار کلمات پرسشی سئل آمده

تصویر قرآن کریم از تبلیغ ابراهیم علیه السلام:

❖ وَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْرَأَ أَتَتَّخِذُ أَصْنَامًا إِلَهَةً (الانعام: ۷۴)

❖ قَالَ أَفَرَئِيتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ (الشعراء: ۷۵)

❖ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ أَوْ يَنْقُعُونَ أَوْ يَضْرُونَ (الشعراء: ۷۲ و ۷۳)

❖ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَأْبَى إِذْ لَمْ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَ لَا يُبَصِّرُ وَ لَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا (مریم: ۴۲)

❖ يَأْيَهَا الَّذِينَ ظَاهَرُوا هُلْ أَدْلُكُمْ عَلَىٰ تَبَارِكَةِ تُجْبِكُمْ مِنْ عَذَابِ أَبِيهِمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تَنْهَى هُدُونَ

❖ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَ أَنفُسِكُمْ ذَالِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (الصف: ۱۰ و ۱۱)

۳. پرهیز از نقل ظنیات:

معصومان در تبلیغ ها از نقل ظنیات و مطالب غیر علمی و غیر عقلی پرهیز داشتند.

❖ وَ لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفَؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْأَلًا وَ لَا

(الاسراء: ۳۶)

مدمت کسانی که از ظن و گمان پیروی می کنند:

❖ وَ مَا يَتَّبِعُ أَكْثَارُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (یونس: ۳۶)

❖ اگر چیزی از ما شنیدید برقرآن و عقل صحیح عرضه کنید، اگر مخالف آنها بود از ما

نیست

عقل معیار سنجش حق و باطل:

❖ اعْقِلُوا الْخَبَرَ إِذَا سَمِعْتُمُوهُ عَقْلَ رِعَايَةً لَا عَقْلَ رِوَايَةً فَإِنَّ رُوَاةَ الْعِلْمِ كَثِيرٌ وَ رُعَاةَهُ قَلِيلٌ (نهج

البلاغه: حکمت: ۹۸)

۴. استفاده از هنر:

قالب خاصی برای تبلیغ دین دیده نشده ولی نتیجه کار یعنی انتقال پیام اهمیت دارد.

اهمیت استفاده از ابزارهای مشروع و جذاب

نمونه:

* قرآن کریم محتوای بسیار غنی، فصاحت و بلاغت و ترکیب کلمات فوق العاده زیبا و دلنشیان "احسن الحديث"

* تلاوت قرآن ائمه علیهم السلام با آهنگ خوش و جذاب:

❖ زَيْنُوا الْقُرْآنَ بِأصْوَاتِكُمْ (بحارالأنوار: ج ۸۹، ص ۱۹۰)

❖ مَا بَعَثَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ نَبِيًّا إِلَّا حَسَنَ الصَّوْتَ (الكافی: ج ۲، ص ۶۱۶)

راز ماندگاری سخنان حضرت علی غیر از محتوای بالا، مدیون زیبایی و فصاحت خطبه ها و کلمات است.

تأثیر خطبه های امام علی در همام.

هماوردی خطبه های امام حسین از مکه تا کربلا بوبیژه خطبه روز عاشورا

حضور شاعران در دستگاه تبلیغاتی پیامبر و ائمه علیهم السلام (حسان بن ثابت)

تبیین و آموختن آموزهای دینی در لباس زیبای شعر

عدم اکتفا معصومان به سخترانی و خطابه برای تبیین تعالیم دین و استفاده از شیوه ها و ابزارهای دیگر مانند:

حساب کشیدن پیامبر از ابوذر و سلمان بر روی چهار پایه داغ در باره پول هایی که به آنها داده بود و تشبيه آن به حساب روز قیامت.

جريان ملاقات و درخواست عقیل از حضرت علی از بیت المال و یادآوری آتش جهنم با استفاده از بیله ای آهنی و داغ.

وضوی نمایشی امام حسن و امام حسین و توجه دادن پیر مرد به اشتباه وضویش

جريان جمع آوری هیزم در صحرا بی آب و علف توسط اصحاب.

نقش رسانه ها در عصر حاضر و تبادلات فرهنگی. دهکده جهانی و استفاده از تکنولوژی های موجود در این عرصه برای انتقال مضامین و محتوای دینی و فرهنگی.

استفاده از تمثیل و تشبيه:

تفہیم معانی عمیق عقیدتی و اخلاقی با استفاده از صنایع ادبی:

❖ وَ مَثَلُ الدِّينِ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِلِلِّا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَ نِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
(البقره: ۱۷۱)

❖ وَ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ أَبْتِغَاءَ مَرْضَاتَ اللَّهِ وَ تَشْيِتاً مِّنْ نُفُسُهُمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرِبْوَةٍ أَصَابَهَا وَإِلَّا
فَلَأَتَ أَكْلُهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبَهَا وَإِلَّا قُطْلَهُ وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (البقره: ۲۶۵)

❖ اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ مَثَلُ نُورُهُ كَمُشْكُوَّةٍ فِيهَا مَصْبَاحٌ الْمَصْبَاحُ فِي زُجَاجَةِ الزُّجَاجَةِ كَأَنَّهَا
كَوْكَبٌ دُرْيٌ يُوقَدٌ مِّنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٌ لَا شَرْفِيَّةٌ وَ لَا غَرْبِيَّةٌ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَ لَوْلَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ (النور: ۳۵)

❖ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّهَمُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّهَمَتْ بَيْتًا وَ إِنَّ أَوْهَنَ الْبَيْوَتِ لَيَبْيَتُ
الْعَنْكَبُوتَ (العنکبوت: ۴۱)

❖ مَثُلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ تَحْرِى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْلُهَا دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الدِّينِ
اتَّقُوا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارَ (الرعد: ۳۵)

۵. تحلیل و تبیین:

فراهم سازی بستر خرد ورزی در سایه تحلیل آموزه های دینی

به جای تحکم و تحملی در مباحث اعتقادی به اقامه برهان و در احکام به بیان حکمت، فلسفه و کارکرد آنها توبه داشتند.

نمونه ها:

۱. پیامبر اکرم در برابر کسانی که در ادعای نبوت و پذیرش آن تردید داشتند فرمود:

❖ وَ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عِبَادِنَا فَأَتُوا بِسُورَةٍ مِّنْ مُّثْلِهِ وَ ادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (البقره: ۲۳)
❖ وَ نَزَّعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَ ضَلَّ عَنْلَامٌ مَا كَانُوا
يَفْتَلَوْنَ (القصص: ۷۵)

۲. با توجه به کشش های غریزی و تمایلاتی که در انسان با تعالیم دینی است، در قرآن کریم پس از امر به پرستش

خداؤند به شمه ای از جهات ربوبی او اشاره می کند (فلسفه عبودیت)

❖ يَأَيُّهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقُوكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ (البقره: ۲۱)
❖ فَلَيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ (قریش: ۳، ۴)

۳. نهی از پرستش بتان از زبان حضرت ابراهیم:

❖ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُلُّكُمْ (الانبیا: ۶۶)

۴. معرفی نماز به عنوان کاملترین نماد خداپرستی و توحید و زیباترین جلوه بندگی:

❖ وَ أَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ (العنکبوت: ۴۵)

۵. فوائد زکات و صدقات:

❖ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُظَهِّرُهُمْ وَ تُزَكِّيهِمْ بِهَا (التوبه: ۳)

۶. درباره مراسم حج:

❖ وَأَدْنَى فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَ عَلَىٰ كُلِّ ضَارِمٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجَّ عَمِيقٍ لَّيَسْهُدُوا
مَنَافِعَ لَهُمْ وَ يَذَرُّو اسْمَ اللهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَمِ فَكَلَّا وَ مِنْهَا
وَ أَطْعَمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ (الحج: ۲۷، ۲۸)

۷. حضرت علی اشاره به فلسفه تقوا:

❖ أُوصِيكُمْ عِبَادَ اللهِ يَتَّقُوا اللهِ الَّذِي ضَرَبَ لَكُمُ الْأُمْثَالَ وَ وَقَتَ لَكُمُ الْأَجَالَ وَ أَبْسَكَمُ الرَّيَاشَ وَ أَرْفَغَ
لَكُمُ الْمَعَاشَ وَ أَحَاطَ بِكُمُ الْإِحْصَاءَ (نهج البلاغه: خطبه ۸۲)

❖ أُوصِيكُمْ عِبَادَ اللهِ يَتَّقُوا اللهِ الَّذِي أَبْسَكَمُ الرَّيَاشَ وَ أَسْبَغَ عَلَيْكُمُ الْمَعَاشَ (نهج البلاغه: خطبه
(۱۸۳)

❖ أوصيكم بالرُّفق لهنَّه الدُّنيَا التَّارِكَةُ لَكُمْ وَ إِنْ لَمْ تُحِبُّوا تَرْكَهَا وَ الْمُبْلِيَةُ لِأَجْسَامِكُمْ وَ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ تَجْدِيدَهَا (نهج البلاغه: خطبه ۹۸)

❖ أوصيكم عبادَ اللَّهِ بِتَقْوَىِ اللَّهِ الْأَكْرَبِ هِيَ الرَّأْدُ وَ بِهَا الْمَعَادُ زَادَ مُبْلَغٌ وَ مَعَادٌ مُنْجَحٌ دَعَا إِلَيْهَا أَسْمَعُ دَاعٍ وَ وَعَاهَا حَيْرٌ وَاعِ فَأَسْمَعَ دَاعِيهَا وَ فَازَ وَاعِيهَا (نهج البلاغه: خطبه ۱۱۳)

اشاره به دو نکته:

۱. هدف انبیا از تحلیل و تبیین ایجاد فضای انتخاب آگاهانه برای بندگان بود زیرا:

عبادت آگاهانه ارزشمندتر از عبادت کورکورانه است

عبدیت آگاهانه از خطرات بیشتر در امان است

۲. معیار و اساس در هدایت و حی و تعالیم وحیانی است نه عقل، برخلاف عقل گرایان که می خواهند همه چیز حتی

دین هم به تائید عقل ناقص بشری برسد.

۶. یاری گرفتن از دیگران و پرهیز از تک محوری و فردگرایی:

نمونه ها:

جريان حضرت موسی و طلب یاری و همراهی برادرش هارون:

پیامبر و دعوت بستگان و استمداد از آنها در آغازین سال های بعثت از سوی پیامبر اسلام:

تقسیم مسئولیت فرهنگی بین افراد مختلف و ارسال مبلغان و مربیان قرآن به مناطق مختلف:

تشکیل سازمان وکالت و تربیت نیروهای مخلص در عصر امام صادق و ائمه بعدی علیهم السلام:

۷. بسترسازی اجتماعی:

تبییقات دینی توسط مبلغان و عالمان وارسته در جامعه پر اختلاف و کشمکش دائمی با فاصله طبقاتی و در دل انسان

های پرکینه تاثیر نخواهد داشت بلکه جامعه ای سالم لازم است.

سعی معصومان بر بسترسازی اجتماعی:

مبازرات حضرت ابراهیم با نمرود، حضرت موسی با فرعون و پیامبر اسلام با سران شرک:

عقد اخوت و پیمان عمومی مدینه و تلاش برای ایجاد الفت بین اوس و خزر ھم نمونه هایی از آن است:

قرآن هدف از بعثت انبیا را برقراری قسط و عدل:

هدف میانی برای رشد و تعالی انسانها و رسیدن انسانها برای قرب الهی:

تلاش و اعتمام ائمه برای فراهم ساختن جامعه‌ای مکلف (مبارزه با انحرافات، تربیت شاگردان...)

تلاش امام علی در انجام اصلاحات: اجتماعی و سیاسی، فرهنگی و اقتصادی

تلاش امام حسین علیه السلام

تلاش فرهنگی امام سجاد، امام باقر و امام صادق:

۸. برخورد منطقی با مخالفان:

شیوه انبیا و معصومان تبیین منطقی و مستدل دیگاه‌های خود، مجال سوال برای دیگران و پذیرش از روی استدلال و

فهیم:

❖ فَبَشِّرُ عِبَادَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقُولَ فَيَتَبَعَّونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ (الزمر: ۱۸)

علامه طباطبائی:

❖ بندگان خدا طالب حق و رشد هستند. گوش دادن به سخن‌ها برای یافتن حق است.

حضرت علی (ع):

❖ حدوا الحكمة ولو من المشركين

❖ الْحِكْمَةُ ضَالَّةُ الْمُؤْمِنِ فَخُذِ الْحِكْمَةَ وَلَوْ مِنْ أَهْلِ النَّفَاقِ (نهج البلاغه: حکمت: ۸۰)

توصیه اهل بیت به پیروان و اصحاب بر نداشتن جمود فکری و تعصب و توصیه به آزاد اندیشی قرآن:

❖ قُلْ هَآتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (البقره: ۱۱، النمل: ۶۴، الانبیا: ۲۴ و القصص: ۷۵)

منظاره پیامبر در مدینه با اهل کتاب:

❖ قُلْ أَتُحَاجِّنَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ (البقره: ۱۳۹)

❖ فَإِنْ حَاجُوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِي لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأَمْمَنَاءُ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلُّوْ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ (آل عمران: ۲۰)

نیت خیر و دلسوزانه پیامبران در مواجهه با مخالفان و تحمل ناملائمه‌ها، برای مثال به حضرت نوح تهمت سفاهت می

زدند، می فرمودند:

❖ قالَ يَا قَوْمَ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنَّى رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ (الاعراف: ۶۷)

پیامبر اسلام در برابر مشرکان که می گفتند: این‌ها ای اساطیر الأولین می فرمود:

❖ وَإِنَّا أُوْبِيَاكُمْ لَعَلَى هُدَىٰ وَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (سبا: ۲۴)

برخورد محبت آئمه در مقام گفتگو و بحث علمی:

جريان حضرت علی با یهودی که حضرت فرمود: سلوانی قبل ان تفقدونی:

گفت: أَيُّهَا الْمُدَعِّيِّ مَا لَكَ يَعْلَمُ وَالْمُقْلَدُ مَا لَكَ يَفْهَمُ أَنَا السَّائِلُ فَأُجِبْ

اصحاب خواستند به آن فرد حمله کنند که حضرت مانع شد و فرمود: سَلْ بِكُلِّ لِسَانِكَ

پس از چندین سوال و جواب گفت:

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّداً رَسُولُ اللَّهِ

اهانت ابن ابی العوجا از زنادقه در کنار قبر پیامبر: (که در حیرتم چگونه این مرد برگردن مردم افسار زده و در روز ۵ بار

صدای شهادت به پیامبری او بلند می کنند)

مفضل نتوانست تحمل کند و فریاد کشید: ای دشمن خدا! اگر در وجود خود تفکر می کردی نشانه های الهی را می

یافته...

ابن ابی العوجا پرسید، تو از کدام نحله کلامی هستی؟ اگر از اصحاب جعفر بن محمد هستی ما بدتر از این حرفها را نزد او

می زنیم او سکوت می کند به گونه ای که ماجمان می کنیم پذیرفته است اما ...

❖ وَ لَا تَنْهِدُوا أَهْلَ الْكِتَابَ إِلَّا بِالْتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَ قُولُوا عَامَنَا بِالَّذِي أُنْزِلَ

إِلَيْنَا وَ أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَ إِلَاهُنَا وَ إِلَاهُكُمْ وَاحِدٌ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ (العنکبوت: ۴۶)

در اسلام مجادله و مناظره برای کشف حقیقت است نه طرد و کوبیدن طرف مقابل

سرائط گفتگو در سیره معصومان:

- حرف بی دلیل نزدن و گفتار طرف مقابل را بی دلیل رد نکردن
- فرصت دادن به مخالف برای بیان عقیده
- رفتاری شایسته منطقی بدون تحمیل عقیده
- پذیرش سخنان حق و فعل ساختن ذهن مخالف با طرح سوال

۹. تکرار دلنشیں:

شیوه معصومان تکرار مطالب اصولی، بیان های گوناگون به سبکی شیرین و دلربا

حضرت علی هر شب به نماز گزاران سفارش می کرد که مرگ را فراموش نکنید و برای سفر آخرت آماده باشید.

❖ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَ قَالَ كَانَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ بِالْكَوْفَةِ إِذَا صَلَّى الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ يُنَادِي النَّاسَ

ثَلَاثَ مَرَاتٍ حَتَّى يُسْمِعَ أَهْلَ الْمَسْجِدِ أُبِيَّهَا النَّاسُ تَجَهَّزُوا رَحِمَكُمُ اللَّهُ فَقَدْ نُودِيَ فِيْكُمْ

بِالرَّحِيلِ (بحار الأنوار: ج ۶۸، ص ۱۷۲)

تکرار در قرآن برای یاد گیری:

❖ وَ لَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْءَانِ لِيَذَّكَّرُوا (الاسراء: ۴۱)

❖ تکرار: (فَبِأَيِّ أَلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبُانِ) در قرآن ۳۱ بار

- ❖ تکرار: (أَإِلَهٌ مَعَ الَّهِ) در قرآن ۵ بار
- ❖ تکرار: (فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُدُرِ) در قرآن ۴ بار
- ❖ تکرار: (وَلَقَدْ يَسَرَنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهُلْ مِنْ مُدَكِّرٍ) در قرآن ۴ بار

۱۰. مختصر و مفید سخن گفتن:

بیان مقاصد با کوتاه ترین بیان در خطبه ها و سخنرانی ها

کلمات و جملات نهج البلاغه و نهج الفصاحه

- ❖ یکی از اصحاب: کانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَطْبِلُ الْمَوْعِظَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِنَّمَا هُنَّ كَلِمَاتٌ يَسِيرَاتٌ
- ❖ عمار یاسر: أَمْرَنَا رَسُولُ اللَّهِ -صَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ- بِإِقْسَارِ الْخُطْبَةِ

۱۱. به کار گیری وسائل مشروع:

پرهیز از به کار گیری ابزارهای نامشروع در پیشبرد اهداف خود

گسترش حق به وسیله حق

نمونه ها:

۱. جریان رحلت ابراهیم فرزند پیامبر و تاثر و اشک ریختن پیامبر و تصادفاً خورشید گرفتگی و شایعه مردم مبنی بر علت خورشید گرفتگی رحلت ابراهیم است.

در نتیجه ایمان بیشتر مردم به پیامبر.

ولی پیامبر ابا داشت که از جهالت مردم برای هدایت آنها به نفع اسلام استفاده کند، روایت امام کاظم که پیامبر بر منبر رفت و فرمود:

- ❖ أَيَّهَا النَّاسُ إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتٌ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ يَجْرِيَانِ بِأَمْرِهِ مُطِيعَانِ لَهُ لَا يَنْكُسُفَانِ لِمَوْتٍ أَحَدٌ وَلَا لِحَيَاةٍ فَإِذَا انْكَسَفَا أَوْ أَحْدَهُمَا صَلَوَا (بحارالأنوار: ج ۲۲، ص ۱۵۵)

۲. نقل از ابن عباس: درباره مذاکره نمایندگان قبیله ثقیف و پیامبر که به سه شرط ایمان آوردن:

معاف شدن از نماز: رد

نشکستن بت ها: پذیرش

اجازه عبادت بت ها به مدت یک سال: رد

پیامبر حاضر نشد برای اسلام آوردن قبیله ثقیف شروط نا مشروع آنها را بپذیرند

۱۲. تکریم مخاطب:

سیره معصومان تکریم مخاطبان و پرهیز از تحقیر و توهین نسبت به آنان.

یاد آوری کرامتی که خداوند به انسان داده:

❖ وَ لَقَدْ كَرِمْنَا بَنِي إِادَمَ وَ حَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَلَىٰ وَ الْبَحْرِ وَ رَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيَّابَاتِ وَ فَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ
كَثِيرٍ مِّنْ خَلْقِنَا تَفْضِيلًا (الاسراء: ۷۰)
توجه به مخاطبان، اقدام و برآوردن خواسته های آنان.

پیامبر اکرم و سلام بر مومنان:

❖ وَ إِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ
(الانعام: ۵۴)

تکریم افراد، کمک به احیای من واقعی آنان و زمینه دلدادگی و شنیدن حرفهای معصومان است.

۱۳. استفاده از همه‌ی فرصت‌ها

استفاده از تمامی شرایط سیاسی و اجتماعی برای انتشار اسلام

الف) ایجاد پایگاه‌های تبلیغی:

- خانه ارقم بن ابی الارقم: مکانی برای آموزش قرآن و تعالیم اسلام
- مسجد الحرام: پس از دعوت علنی برای فعالت‌های ارشادی
- مسجد قبا: مرکز دعوت پس از ورود به مدینه
- مسجد النبی: منشا بزرگترین تحولات سیاسی، فرهنگی اجتماعی و نظامی

ب) هجرت:

- هجرت مسلمانان به حبسه به دنبال فشار و سختگیری قریش
- هجرت به طائف
- هجرت به مدینه و تشکیل دولت اسلامی

ج) اعزام مبلغ:

- اعزام مبلغان و تربیت شدگان مکتب اسلام به مناطق دیگر و نقش آن در گسترش اسلام
- اعزام قاریان قرآن به مناطق مختلف

﴿اعزام معاذ بن جبل به حمیر، عمر بن حزم به سوی خاندان بنی الحارت، مصعب بن عمیر به مدینه و اعزام علی

بن ابی طالب به یمن.

۵) ارسال نامه به امپراتوران:

﴿هدایت جامعه جهانی و ارسال نامه به سران جهان در سال ششم هجرت (نجاشی، قیصر روم، خسرو پرویز،

مقوقس، حارث بن غسانی و هوذ بن علی)

﴿ادامه ارسال نامه ها به سران جهان تا سال دهم هجرت

۶) جهاد:

﴿عدم اکتفا به تبلیغ

﴿دعوت به مبارزه و جهاد پس از قدرت یافتن اسلام

﴿انجام غزوات و سریه های متفاوت

۱۴. متناسب با فهم مخاطب سخن گفتن:

❖ پیامبر: إِنَّا مَعَاصِيرَ الْأَنْبِيَاءِ أَمْرَنَا أَنْ نُكَلِّمَ النَّاسَ عَلَى قَدْرِ عَقُولِهِمْ (الكافی: ج ۱، ص ۲۳)

❖ امام صادق: مَا كَلَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكُنْهٍ عَقْلِهِ فَطَ (الكافی: ج ۱، ص ۲۳)

بيان مطالب عمیق برای همه مردم به صورت قابل فهم

البته بیان مطالب سنگین فلسفی و عرفانی برای صاحبان سر

❖ النَّاسُ مَعَادِنُ كَمَعَادِنِ الدَّهَبِ وَ الْفِضَّةِ (بحار، ج ۶۱، ص ۱۰۶)

❖ ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَ الْمُؤْمِنَةِ وَ جَادِلُهُمْ بِالْتَّقْوَى هِيَ أَحْسَنُ (النحل: ۱۲۵)

تفاوت ارتباط پیامبر و امیر مومنان علی با سلمان در مقایسه با دیگران

❖ كَانَ يُحَدِّثُنَاهُ بِمَا لَا يَحْتَمِلُهُ غَيْرُهُ مِنْ مَخْزُونِ عِلْمِ اللَّهِ وَ مَكْنُونِهِ (بحارالأنوار: ج ۲۲، ص ۳۳۱)

❖ سفارش پیامبر به دیگران: لَا تَحَدِّثُوا النَّاسَ بِمَا لَا يَعْرِفُونَ أَ تُحِبُّونَ أَنْ يُكَذَّبَ اللَّهُ وَ رَسُولُهُ (مستدرکالوسائل: ج ۱۲، ص ۲۷۵)

❖ همچنین حضرت فرمود: إِنَّ عَيْسَى بْنَ مَرْيَمَ (ع) قَامَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ فَقَالَ: يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ، لَا تَحَدِّثُوا بِالْحِكْمَةِ الْجَهَالَ فَتَظَلَّمُوهَا وَ لَا تَمْنَعُوهَا أَهْلَهَا فَتَظَلَّمُوهُمْ

۱۵. بیان تدریجی:

ایمان مقوله ای ذو مراتب است و رسیدن به قله نیازمند شناخت و طی مسیر طولانی کمال (مانند پرورش هستیم)

ضرورت توجه مربیان دینی به رعایت سیر منطقی مباحث

نمونه ها:

رعايت تبلیغ تدریجی در سیره معصومان:

❖ مسیر تدریجی قرآن: وَ قُرْءَانًا فَرَقَنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَىٰ التَّائِبِ مُكْثٍ وَ نَزَّلَنَاهُ تَنْزِيلًا
(الاسراء: ۱۰۶)

تساهل و تسامح در مکه:

توجه به معاد و ابعاد اولیه تعالیم دین:

- رستاخیز و معاد
- اخلاق و احکام
- آداب و اسرار عبادات و عرفان

سختگیری و جدیت در مدینه:

توجه به احکام اجتماعی و حدود و حکومی دینی:

۱۶. توجه به همه ابعاد دین:

جامعیت دین:

نبازهای فردی و اجتماعی انسان . کارآمدی دین برای رفع نیازها

توجه به قرآن کریم و احادیث نبوی و علوی

مباحث اعتقادی، احکام فقهی، مسائل اخلاقی

اهمیت اعتقادات: زیا پشتوانه اخلاق و احکام فقهی و اجتماعی اسلام است.

توجه به کار کرد سیاسی و اجتماعی دین در میان معصومان

۱۷. غیرت دینی:

اهمیت فوق العاده معصومان نسبت به حدود الهی و ارزش های دینی

نمونه ها:

دفاع از دین با تمام هستی خود:

❖ امیر مومنان علی:

برجسته ترین مصدق غیرت دینی، نهضت خونین عاشورا/ دفاع از دین و ارزش های اسلامی زمانی که بنی امیه برای تحریف و نابودی دین کمر بسته اند؛

علت قیام از زبان امام حسین:

- ❖ أَلَا تَرَوْنَ أَنَّ الْحَقَّ لَا يُعْمَلُ بِهِ وَ أَنَّ الْبَاطِلَ لَا يُنْتَهَى عَنْهُ لِيَرْغَبَ الْمُؤْمِنُ فِي لِقاءِ اللَّهِ مُحِقًا
- ❖ فَإِنَّ السُّنَّةَ قَدْ أُمِيتَتْ، وَ إِنَّ الْبِدْعَةَ قَدْ أُحْيِتْ،
- ❖ إِنَّا أَوْلَى مَنْ قَامَ بِنَصْرَهُ دِينَ اللَّهِ وَ اعْزَازَ شَرْعَهُ وَ الْجَهَادَ فِي سَبِيلِهِ لِتَكُونَ كَلْمَهُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا

جريان حضرت موسی و هارون بعد از برگشت از کوه طور و برگشت مردم و گوساله پرست شدن آنها، عصبانی شد و او را

استنطاق کرد:

❖ وَ لَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ عَضْبَانَ أَسْفًا قَالَ بَشِّمَاءَ حَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَ عَجِلْتُمْ أَمْرَ رِّبِّكُمْ وَ الَّتِي الْأَلْوَاحَ وَ أَخَذَ بِرَأسِ أَخِيهِ يَعْرَهُ إِلَيْهِ قَالَ أَبْنَ أَمْ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَ كَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتُ بِي الْأَعْدَاءِ وَ لَا تَلْعَلُنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (الاعراف: ۱۵۰)

سیره سیاسی معصومان علیهم السلام

اندیشه سیاسی اسلام و شیعه

○ حق حاکمیت الهی

○ تفویض حق حاکمیت به پیامبران و نمایندگان

○ وظائف پیامبران در جامعه

➤ دریافت و ابلاغ وحی

➤ مرجعیت دینی

➤ ولایت و حکومت در جامعه برای اجرای احکام دین

تفویض امر حکومت و مرجعیت دینی به ائمه علیهم السلام پس از پیامبر خاتم از طرف خداوند.

دلائل قرآنی و روائی:

❖ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولَئِكُمْ مِنْكُمْ (النساء: ۵۹)

❖ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقْيِمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ (المائدہ: ٥٥)

❖ قال الصادق: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَدَبَ نَبِيَّهُ فَأَحْسَنَ أَدَبَهُ فَلَمَّا أَكْمَلَ لَهُ الْأَدَبَ قَالَ وَإِنَّكَ لَعَلَى
خُلُقٍ عَظِيمٍ ثُمَّ فَوَضَّأَ إِلَيْهِ أَمْرَ الدِّينِ وَالْأُمَّةِ لِيَسُوسَ عِبَادَهُ فَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ مَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ
فَحَذُّوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسَدَّداً مُوقِتاً مُؤَيَّداً بِرُوحِ الْقُدُّسِ لَأَ
يَزِلُّ وَلَا يُخْطِئُ فِي شَيْءٍ مِمَّا يَسُوسُ بِهِ الْخُلُقِ فَتَأَدَّبَ بِآدَابِ اللَّهِ (بحار الأنوار: ج ١٧، ص ٤)

ائمه علیهم السلام حامل وداعی رسالت:

❖ قال على: فَمَا فَوَضَّأَ اللَّهُ إِلَيْ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُدْ فَوَضَّهُ إِلَيْنَا (الكافی: ج ١، ص ٢٦٨)

❖ وَسَاسَةُ الْعِبَادِ وَأُرْكَانُ الْبَلَادِ (فرازی از زیارت جامعه کبیره)

سیاست عین دیانت از منظر اهل بیت:

موضوع گیری سیاسی اجتماعی هر امامی در زمان خود بسته به شرایط و مقتضیات بهترین ممکن بود:

- اصلاحات امام علی
- صلح امام حسن
- قیام امام حسین
- انقلاب فرهنگی از امام سجاد، امام باقر و امام صادق
- تلاش های پیامبر در مدینه برای تشکیل حکومت
- اقدامات امام علی بعد از رحلت پیامبر برای احقاق حق خود
- موضع گیری امیر المؤمنین و امام حسن در مقابل معاویه
- موضع گیری و نهضت امام حسین در برابر معاویه و یزید
- موضع گیری های سایر ائمه در مقابل سلاطین و حکام جور

هیچکدام با جدائی دین از سیاست نمی سازد

ماهیت معارف و احکام دین بعضاً فقط در ابعاد اجتماعی و حکومتی قابل تحقق و اجرا است (حدود، دیات و اخلاقیات)

تلاش سیاستمداران برای نابودی دین خدا:

شعار جدائی دین از سیاست

آشنایی با سیاست برای آشنایی با سیاسیون برای فقط دین

بنیان اصول سیاسی اهل بیت بر اساس بینش توحیدی با هدف:

- تصحیح روابط فردی و اجتماعی

- قیام به قسط و عدل (فلسفه حکومت)
- نجات انسانها از قید بندگی غیر خدا
- رعایت بیت المال و امانت الهی
- رعایت اصول اخلاقی و انسانی

نمونه کامل حکومت دینی (حکومت امام علی)

بخش اصول و سیره حکومتی آن بزرگواران

۱. قدرت، ابزار خدمت:

قدرت و منصب ابزاری برای برقراری عدالت و احقاق حق و نابودی باطل و برپائی دین خدا است.

هدف پیامبران و معصومان برپائی دین، احیای ارزش‌های الهی و انسانی.

قدرت ابزاری برای اهداف است نه اینکه خود قدرت هدف باشد.

نمونه ها:

پیامبر (ص): موفقیت در مدینه پس از تشکیل حکومت و رسیدن به قدرت

حضرت علی:

- ❖ لَوْلَا حُضُورُ الْحَاضِرِ وَ قِيَامُ الْحَجَّةِ بِوُجُودِ النَّاصِرِ وَ مَا أَخَذَ اللَّهُ عَلَى الْعَلَمَاءِ إِلَّا يُقَارِرُوا عَلَى كُظْهَرِ ظَالِمٍ وَ لَا سَغَبَ مَظْلُومٍ لِأَلْقَيْتُ حَبْلَهَا عَلَى غَارِبِهَا (نهج البلاغه: خطبه ۳)
- ❖ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ أَنَّهُ لَمْ يَكُنِ الَّذِي كَانَ مِنَّا مُنَافِسًا فِي سُلْطَانٍ وَ لَا التِّمَاسَ شَيْءٌ مِنْ فُضُولِ الْحُطَامِ وَ لَكُنْ لِنَرَدَ الْمَعَالِمَ مِنْ دِينِكَ وَ نُظْهِرِ الْإِصْلَاحَ فِي بِلَادِكَ فَيَأْمَنَ الْمَظْلُومُونَ مِنْ عِبَادِكَ وَ تُقَامَ الْمُعْتَلَةُ مِنْ حُدُودِكَ (نهج البلاغه: خطبه ۱۳۱)
- ❖ أَنِّي لَمْ أُرِدِ الإِمْرَةَ وَ لَا عَلُو الْمُلْكِ وَ الرِّئَاسَةِ وَ إِنَّمَا أُرِدَتِ الْقِيَامَ بِحَدُودِكَ وَ الْأَدَاءَ لِشَرِعِكَ وَ وَضْعُ الْأَمْرِ فِي مَوَاضِعِهَا وَ تَوْفِيرُ الْحَقُوقِ عَلَى أَهْلِهَا وَ الْمُضِيَ عَلَى مَنْهَاجِ نَبِيِّكَ وَ إِرْشَادِ الضَّالِّ إِلَى أَنْوَارِ هُدَيْتِكَ
- ❖ بِهِ اشْعَثُ بْنَ قَيْسَ وَالِّي آذْرَيْا يَجَانَ: وَ إِنَّ عَمَلَكَ لَيْسَ لَكَ بِطُعْمَةٍ وَ لَكِنَّهُ فِي عُنْقِكَ أَمَانَةٌ وَ أَنْتَ مُسْتَرْعَى لِمَنْ فَوْقَكَ لَيْسَ لَكَ أَنْ تَفْتَأِتَ فِي رَعِيَّةٍ (نهج البلاغه: نامه ۵)
- ❖ هنگام ورود به کوفه به مردم گفت: این اموال من است، این غلام و مرکب من، اگر وقت رفتن از کوفه بیش از این بردم بدانید به شما خیانت کردم. (الغارات: ج ۱، ص ۴۴)

۲. ساده زیستی در عصر حاکمیت:

زندگی در نهایت ساده زیستی و اعتدال

بی توجهی به جاذبه های دنیا و وارستگی از دلبستگی های دنیا.

منونه ها:

حضرت علی در ستایش زهد، به زندگی پیامبر اشاره می کند:

❖ وَ لَقَدْ كَانَ فِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ) كَافٍ لَكَ فِي الْأَسْوَةِ وَ دَلِيلٌ لَكَ عَلَى ذَمِّ الدُّنْيَا وَ عَيْبِهَا وَ كَثْرَةِ مَخَازِيهَا وَ مَسَاوِيهَا إِذْ قُبِضَتْ عَنْهُ أَطْرَافُهَا وَ وُظُنْتُ لَعْيَرِهِ أَكْنَافُهَا وَ فُطِمَ عَنْ رَضَاعِهَا وَ زُوِّيَ عَنْ زَخَارِهَا (نهج البلاغه: خطبه ۱۶۰)

درباره پیامبر می فرماید:

❖ وَ لَقَدْ كَانَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ وَ سَلَّمَ) يَأْكُلُ عَلَى الْأَرْضِ وَ يَجْلِسُ جُلْسَةَ الْعَبْدِ وَ يَخْصِفُ بَيْدِهِ نَعْلَهُ وَ يَرْقَعُ بَيْدِهِ ثَوْبَهُ وَ يَرْكَبُ الْحَمَارَ الْعَارِيَ وَ يُرْدِفُ خَلْفَهُ وَ يَكُونُ السُّتُّرُ عَلَى بَابِ بَيْتِهِ فَتَكُونُ فِيهِ التَّصَاوِيرُ فَيَقُولُ يَا فُلَانَةَ لِإِحْدَى أَزْوَاجِهِ غَيْبِيَهُ عَنِي فَإِنِّي إِذَا نَظَرْتُ إِلَيْهِ ذَكَرْتُ الدُّنْيَا وَ زَخَارِهَا فَأَعْرَضَ عَنِ الدُّنْيَا بِقَلْبِهِ وَ أَمَاتَ ذِكْرَهَا مِنْ نَفْسِهِ وَ أَحَبَّ أَنْ تَغِيَّبَ زِينَتُهَا عَنْ عَيْنِهِ لَكِيْلًا يَتَّخِذُ مِنْهَا رِيَاشًا وَ لَا يَعْتَقِدُهَا قَرَارًا (نهج البلاغه: خطبه ۱۶۰)

همچنین فرمود:

❖ إِنَّ اللَّهَ جَعَلَنِي إِمَاماً لِخَلْقِهِ فَقَرَضَ عَلَى التَّقْدِيرِ فِي نَفْسِي وَ مَطْعَمِي وَ مَسْرِبِي وَ مَلْبِسِي كَضُعَفَاءِ النَّاسِ كَمَنْ يَقْتَدِي الْفَقِيرُ بِفَقْرِي وَ لَا يُطْغِي الْغَنِيُّ غَنَاهُ (الكافی: ج ۱، ص ۴۱۰)

عبد الله بن ابی رافع نقل می کند:

❖ روز عیدی نزد امیر المؤمنین رفتم، کیسه‌ی چرمی آوردن در آن مهر شده بود باز کردند در آن نان جوی خشک و خرد شده بود، پرسیدم: چرا در کیسه را مهر کرده اید؟ فرمودند: خوف آن داشتم که پسرانم آن را به روغن آغشته کنند. (اصول کافی ج ۵ ص ۷۴)

دو سوال:

۱. اعمل لدُنْيَاكَ كَانَكَ تَعِيشُ أَبْدًا وَ اعمَلْ لآخرِتكَ كَانَكَ تَمُوتُ غَدًا (من لا يحضره الفقيه: ج ۳، ص ۱۵۶) تلاش برای رفع حاجتمندی + رد دلبستگی به دنیا

۲. امروز با توجه به امکانات رفاهی و فرهنگ عمومی تجملاتی چگونه می توان این سیره را پیاده نمود؟ و چگونه می توان

بین این سیره و سیره ائمه بعدی جمع نموده زندگی زاهدانه ای نداشتند؟

ائمه مانند یک شخص ۲۵۰ ساله اند شرائط زمان و مکان

۳. شایستگی معنوی و جسمی، معیار گزینش کار گزاران:

معیار مورد تاکید اهل بیت در انتخاب کارگزاران و نمایندگان: تقوا، توانائی و پای بندی به ارزش های دینی.

اهمیت نداشتن ملاک خوبیشاوندی و قوم گرائی

نمونه ها:

۱. معیار مورد توجه در انتصابات پیامبر و حضرت علی
۲. جریان نزول آیه زکات و در نظر گرفتن شخصی برای کارکنان جمع آوری آن. عده ای از بنی هاشم تقاضا داشتند به سبب خویشاوندی جمع آوری زکات به آنان واگزار شود. پیامبر در پاسخ فرمودند: صدقه و زکات بر من و بنی هاشم حرام است. حتی از جمع آوری آن هم کثار زده شدند. سپس فرمودند: آیا گمان می کنید من دیگران را بر شما ترجیح می دهم؟ خیر بلکه من خیر و صلاح شما را می خواهم. (اصول کافی، ج ۴، ص ۵۸)
۳. از میان ۵۱ کارگزار حضرت علی از همه چهره ها جز انصار، یمنی، نزاری، هاشمی، غیر هاشمی، عراقی، حجازی ... دیده می شود. اما نامی امام حسن و امام حسین، محمد بن حنفیه، عبد الله بن جعفر به چشم نمی خورد بويژه پس از آنچه در عصر عثمان انجام شد
۴. ترتیب در فرماندهی جنگ موتده: جعفر طیار، زید بن حارثه، عبد الله بن رواحه نجاشی را یک روزه عزل کرد. صدایش را بیشتر از متهمان می کرد در مقام قضاوت

۴. احترام به افکار عمومی (اصل مشورت):

❖ وَ شَاوِرُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَّمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ (آل عمران: ۱۵۹)
سؤال: جایگاه احترام به افکار عمومی چیست؟

جواب:

- ۱) آنجا که وحی و نص قاطع حکم آن را معین کرده باشد جای هیچ مداخله و اظهار نظری نبود.
- ۲) در جایی که حکمی نباشد (وَ مَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أُنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ) در مسائل شخصی (افراد آزاد بود و مستقل در تصمیم گیری) در مسائل اجتماعی (پرهیز از استبداد و گرفتن نظر مشورتی و بررسی آنها)

نمونه ها:

- أ. پیامبر در جنگ بدر در سه مرحله اصحاب خود را به مشاوره دعوت کرد.
اول: در باره اصل جنگ با قریش یا ترک جنگ که همگی جنگ را ترجیح دادند.
دوم: درباره محل اردوگاه (نظر حباب بن منذر تائید شد)
سوم: درباره چگونگی با اسیران (موافقت با آنکه در مقابل فدیه آنها را آزاد کنند)

ب. در جنگ احمد و چگونگی جنگ در داخل شهر با ایجاد استحکامات دفاعی، یا بیرون شهر به مشورت پرداخت.

(نظر دوم تأیید شد)

ج. در جنگ احزاب (پس از مشورت مقرر شد کوه سلع را تکیه گاه قرار داده پیشاپیش جبهه خندق حفر کنند).

د. در غزوه تبوک (که امپراتور روم از پیشروی مسلمانان در حواس بود با مشورت مسلمانان عدم جنگ و مراجعت را برگزید)

۵. به دنبال حرکت بیعت شکنان (ناکشین) حضرت علی ابن عباس، محمد بن ابی بکر، عمار و سهل بن حنیف را فراخواند و مشورت کرد.

و. مشورت و تشویق به نظر دهی عبدالله بن عباس استاندار بصره از سوی حضرت علی علیرغم مخالفت نظرها.

ز. امام رضا : حسن بن جهم گوید نزد حضرت رضا بودیم درباره پدرش صحبت شد فرمود:

❖ با آنکه عقلی چون عقل او نبود و عقلش بوتر از همه بود، اما گاهی با خدمت کار خود مشورت می کرد. به امام عرض شد آیا شما هم با چنین فردی مشورت می کنید؟ فرمود: آری چه بسا خداوند تبارک و تعالی حق و آنچه که ما می خواهیم بر زبان او جاری می سازند. (بحار الانوار: ج ۷۲، ص ۱۰۱)

۵. استخدام وسیله توسط اهل بیت (ع):

استفاده از ابزار مشروع و مجاز برای رسیدن به هدف (در مقابل این هدف وسیله را توجیه می کند و جواز استفاده از هر وسیله ای)

امروزه استفاده از ابزارهای مشروع و ناممشروع برای رسیدن به قدرت در سیاست یا پول در اقتصاد یا اعتبار در اجتماع

(فروشنده زن در فروشگاه ها ، منشی خانم در مطب، حتی مجریان و گویندگان زن در رسانه ها ...)

نمونه ها:

رحلت ابراهیم پسر رسول الله از ماریه قبطیه و هم زمان با آن گرفتگی خورشید و شیوع این جمله که به خاطر رحلت ابراهیم بود. مخالفت پیامبر با این شایعه و عدم سوء استفاده از آن:

❖ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ أَيَّتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ يَجْرِيَانِ بِأَمْرِهِ مُطِيعَانِ لَهُ لَا يَنْكُسُفَانِ لِمَوْتٍ أَحَدٌ وَ لَا لِحَيَاةٍ فَإِنِّي أَنْكَسْفَتَأُو وَ وَاحِدَةٌ مِنْهُمَا فَصَلَّوَا (الكافی: ج ۳، ص ۲۰۸)

بیعت نکردن معاویه با حضرت علی و پیشنهاد مغیره بن شعبه بر ابقاء او تا اوضاع استوار شود. مخالفت امام که فرمود: به خدا سوگند من نیز می دانم صلاح دنیای من همان است که عمال عثمان را ابقا کنم اما تکلیف من با شناختی که دارم به من امر می کند که هیچ گاه آنان را مهلت ندهم.

حضرت علی معتقد بود که پیروزی به وسیله ستم و بقای حکومت به بهای زیر پا گذاشتن قرآن و سنت عین شکست است.

❖ مَا ظَفَرَ مِنْ ظَفَرِ الْإِثْمُ بِهِ وَ الْغَالِبُ بِالشَّرِّ مَغلوب (نهج البلاغه: حکمت ۳۲۷)
تاكيد امام علی بر پخش بیت المال و غنائم به صورت مساوی و مخالفت با بخشش بیشتر به کسانی که با بخشش بیشتر خطرشان کم می شود یا مساعدشان بیشتر.

گرفتن شريعه مديريت لشکر امام علی پس از تصرف اولیه لشکر معاویه و تصمیم اصحاب بر ندادن آب به لشکر معاویه، مخالفت امام که گفت:

❖ خذوا من الماء حاجتكم و ارجعوا إلى معسركم و خلوا بينهم و بين الماء فإن الله قد نصركم عليهم بظلمهم(شرح نهج البلاغه، ابن ابی الحدید: ج ۳، ص ۲۹)
سیره حضرت رعایت اصول و معیار های محکم و جاودانه اخلاقی و دینی است برخلاف معاویه و امثال او:
❖ وَ اللَّهُ مَا مُعَاوِيَةٌ بِأَدْهَى مِنِّي وَ لَكُنَّهُ يَغْدِرُ وَ يَعْجُرُ وَ لَوْلَا كَرَاهِيَةُ الْغَدْرِ لَكُنْتُ مِنْ أَدْهَى النَّاسِ وَ لَكُنْ كُلُّ غَدْرَةٍ فُجْرَةٌ وَ كُلُّ فُجْرَةٍ كُفْرَةٌ وَ لِكُلُّ كَفْرَةٍ لَوَاءٌ يُعْرَفُ بِهِ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَ اللَّهُ مَا أُسْتَغْفَلُ بِالْمَكِيدَةِ وَ لَأُسْتَغْمَزُ بِالشَّدِيدَةِ (نهج البلاغه: خطبه ۲۰۰)

۶. قانون محوري:

نظم در جامعه در سایه ایمان به قانون و عمل به آن است.
اجrai قانون بدون کوچکترین تردید و هراسی: وَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْمَةً لَائِمٌ (مائده: ۵۴)
نمونه ها:

۱. اجرای قانون بربادن دست فاطمه مخزومی زن سرشناس به دليل دزدی بدون توجه به درخواستهای ديگران و جمله معروف که: بدختی امت های پيشين در اين بود که حکم خدا را درباره ضعفا جاري می ساختند و درباره بزرگان کوتاهی می کردند ... به خدا سوگند اگر دخترم فاطمه نيز چنین کاري کند، حکم خدا را اجرا می کنم و در برابر قانون خدا فاطمه مخزومی با فاطمه محمدی يکسان است. (الاستيعاب: ج ۴، ص ۳۷۴)

۲. جاري ساختن حد شراب بر نجاشی از شاعران و دوستدار علی حتى با تهدید بزرگان قوم او. اصرار بر اجرای قصاص عبيد الله بن عمر در قتل هرمزان و دختر ابو لولو.

۷. انتقاد پذيری:

آمادگی پذيرش انتقاد از سوی معصومین (اگر عظمت و موقعیت والی مانع انتقاد باشد، چرخ اصلاحات به کندی پيش می رود)

نمونه ها:

(۱) حضرت علی:

❖ فَلَا تَكْفُوا عَنْ مَقَالَةِ بِحَقٍّ، أَوْ مَشْوَرَةٍ بَعْدُلٍ، فَإِنِّي لَسْتُ فِي نَفْسِي بَغْوَقٌ أَنْ أُخْطِي إِلَيْكُمْ، وَلَا آمَنْتُ

ذِلِكَ مِنْ فِعْلِ إِلَّا أَنْ يَكْفِي اللَّهُ مِنْ نَفْسِي مَا هُوَ أَمْلَكَ بِهِ مِنِّي (نهج البلاغه: خطبه ۲۱۶)

تبیین و توجیه روایت:

توجه به خطاب‌پذیر بودن همه ممکنات مگر در عنایت پرتوی الهی (عصمت ائمه و عنایات افراد عام)

راهکار برای همه مسلمانان که افکار و اندیشه های خود را درباره سیاست های زمامداران بازگو کنند (جنبه تعلیم و

ترربیت)

(۲) گریه پیامبر بر ابراهیم و انتقاد عبد الرحمن بن عوف بر او و بیان پیامبر بر اینکه:

❖ من از چنین گریه ای که عشق و عاطفه انسانی برخیزد نهی نکردم گریه من رحمت است

و آن کسی که رحم نکند مورد رحم قرار نمی گیرد.

(۳) تاسیس خانه عدالت خواهی در زمان امام علی که مردم شکایت خود را از نظام به آنجا می برنند تا امام از نزدیک با درد

مردم آشنا شود:

(۱) آشنائی با مشکلات

(۲) هم بیان نیاز مندی بدون اعلان عمومی و به منظور حفظ آبرو

❖ من کانت له الی منکم حاجه فلیرفعها فی کتاب لاصون وجوهکم فی المسائلة

ابو هلال عسگری: در تاسیس چنین خانه ای امام را پیشگام دانسته و می گوید:

❖ حتی برخی دشمنان که منافع آنان به خطر افتاده بود در نامه هایی مطالب ناروا می

نواشتند و به آن خانه می افکنندند. (الاوائل: محمد تقی تستری، ص ۱۴۲)

۸. انسان محوری (اصل تکریم):

از اصول سیاسی اهل بیت در حکومتشان بود.

اگرچه سعادت، شرافت و نجات اخروی از آن انسانهایی است که پیرو آخرین شریعت هستند اما اهل بیت هرگز انسانها را

به جرم مسلمان نبودن فاقد احترام و بی بهره از حقوق اجتماعی نمی شمردند.

نمونه ها:

(۱) پیر مرد مسیحی که به دلیل عجز و ناتوانی در آکر عمر زندگی به گدائی می گزراند در حالیکه در جوانی قدرت داشت

و کار می کرد، حضرت پس از آگاهی فرمود:

❖ عجب تا وقتی که توانایی داشت از او کار کشیدید و اکنون او را به حال خود گذاشته اید؟
بنابر این بر عهده حکومت و اجتماع است که تا زنده است او را تکفل کند، بروید از بیت
المال به او مستمری بدھید. (وسائل الشیعه: ج ۱۵، ص ۶۶)

(۳) نامه امام به مالک اشتر:

❖ وَ لَا تَكُونَنَّ عَلَيْهِمْ سَبْعًا ضَارِيًّا تَعْتَنِمُ أَكْلُهُمْ فَإِنَّهُمْ صِنْفَانِ إِمَّا أَخْ لَكَ فِي الدِّينِ وَ إِمَّا نَظِيرٌ
لَكَ فِي الْخَلْقِ (نهج البلاغه: نامه ۵۳)

(۳) امام صادق در راه مکه به مدینه، چشمش به مردی افتاد که روی تنه درختی انداخته است. امام نزدیک آمد و از او پرسید تشنہ ای؟ و پس از آن به دستور امام اصحاب به او آب دادند و قیافه مرد حاکی بود که مسیحی است و مسلمان نیست. مصادف از اصحاب امام پرسید: آیا به مردی نصرانی نیز صدقه می دهی؟ حضرت فرمود: در چنین حالتی آری.

(وسائل الشیعه: ج ۹، ص ۴۰۹)

۹. تعهد به اصول اخلاقی:

از اصول سیاسی اهل بیت رعایت اصول اخلاقی
تسلیم احساسات نشدن علیرغم ظلم و ستم هایی که بر اهل بیت رفت
نمونه ها:

در جنگ بدر، پیامبر چاه ها را بست اما یک چاه را برای استفاده مشرکان قرار داد.
در جنگ صفین وقتی حضرت علی و مسلمانا بر شریعه دست یافتند، دشمن را در بهره برداری از آب فرات آزاد گذاشتند
(در حال نبرد با بدترین دشمن هم اهل بیت پای بند به اصول اخلاقی بود و خود را ملتزم به رعایت آن می داشتند)
در جنگ ها به شدت سپاهیان خود را از کشتن زخمی ها، بچه ها، برده ها، زن ها و اسراء منع می کردند.

۱۰. امنیت همگانی:

تلاش اهل بیت برای برقراری امنیت همگانی
نمونه ها:

(۱) پیامبر پس از مهاجرت به مدینه (تأسیس دولت، پیمان نامه عمومی برای امنیت همه ساکنان حجاز)

(۲) حضرت علی بر قراری امنیت را از اهداف تأسیس حکومت خود می داند و می فرماید:

❖ خدایا تو می دانی که آنچه ما انجام دادیم برای ملک و سلطنت نبود... بلکه به خاطر این بود که نشانه های از بین رفته دینت را باز گردانیم و صلح و مسالمت را در شهرهایت آشکار سازیم تا بندگان ستم دیده ات در اینمی قرار گیرند... (خطبه ۱۳۱)

(۳) ایجاد امنیت فکری، مالی و روانی از همه جهت، می فرمایند:

❖ فَالْجَنُودُ يَأْذِنُ اللَّهِ حُصُونُ الرَّعِيَّةِ وَ زَيْنُ الْوُلَاةِ وَ عِزُّ الدِّينِ وَ سُبْلُ الْأَمْنِ (نهج البلاغة: نامه (۵۳)

۴) وقتی شنید لشکر معاویه وارد شهر انبار شده و یکی از آنان گوشواره و خلخال یک زن مسلمان و یک زن غیر مسلمان که در پناه اسلام بوده ربوده است فرمودند:

❖ قَلُوْ أَنَّ امْرًا مُسْلِمًا مَاتَ مِنْ بَعْدِ هَذَا أَسْفًا مَا كَانَ بِهِ مَلُومًا بَلْ كَانَ بِهِ عِنْدِي جَدِيرًا (نهج البلاغة: خطبه (۲۷)

سیره اجتماعی معصومین علیهم السلام

اصول ثابت در ابعاد مختلف اجتماعی:

۱. اصل حفظ حدود الله:

آیات قرآن در مورد حدود الهی:

❖ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَ مَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (آل عمران: ۲۲۹)

❖ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا (آل عمران: ۱۸۷)

اسلام با تمام کلیتش حد است؛ احکام شریعت، حدود، دیات، واجب و حرام

ضرورت حفظ حد و مرزهای اسلام

نمونه ها:

معصومان (ع) متولیان و نگاهبانان دین هستند ۲۳ سال زحمت

(۱) امام حسین:

- ❖ ان کان دین محمد لم یستقم الا بقتلی یا سیوف خذینی
- (۲) امیر المؤمنین علی و رد درخواست برادرش عقیل تنها برای حفظ حدود الهی
- (۳) امیر المؤمنین علی و تصرف آب و آزاد گزاردن آن برای معاویه و سربازانش

سخت کوشی در حفظ حدود و اجرای آن:

(۱) دستور قطع دست زنی از اشراف که سرقت کرده بود

- ❖ (انما هلک من کان قبلکم بمثل هذا، كانوا يقيمون الحدود على ضعفائهم، ويتركون اقوياءهم واشرافهم فهلکوا)

(۲) جمله حضرت علی درباره امانت گرفتن گردنبند دخترش از بیت المال که اگر امانت نگرفته بود هر اینکه دستش را قطع می کردم.

۲. اصل تعادل و میانه روی:

- ❖ بِالْعَدْلِ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ (تفسیر صافی: ج ۲، ص ۶۳۷)
- ❖ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مُعَنِّدَ الْأَمْرِ غَيْرَ مُخْتَلِفٍ (میانه رو بود)
- ❖ عَلَى عَلِيهِ السَّلَامُ: لَا تَرَى الْجَاهِلَ إِلَّا مُفْرِطًا أَوْ مُفْرِطًا (افراط و تفریط محکوم است، امت اسلامی امت وسط معرفی شده)
- ❖ الْيَمِينُ وَ الشَّمَالُ مَضَلَّةٌ وَ الطَّرِيقُ الْوُسْطَى هِيَ الْجَادَةُ عَلَيْهَا بَاقِي الْكِتَابِ وَ آثَارُ النُّبُوَّةِ وَ مِنْهَا مَنْقَدُ السُّنَّةِ وَ إِلَيْهَا مَصِيرُ الْعَاقِبَةِ (نهج البلاغه: خطبه ۱۶)
- ❖ الْعَدْلُ يَضُعُ الْأَمْرَ مَوَاضِعَهَا (نهج البلاغه: حکمت ۴۳۷)

نمونه هایی از قلمرو اصل اعتدال:

- در دوستی و دشمنی باید تعادل باشد (رد بعض افراطی، و حب افراطی)
- تعادل در اتباع الهوى
- تعادل در انفاق
- تعادل در گفتار و سخن

نقشه مقابله اعتدال اسراف و تبذیر است

تبذیر: التفرق و أصله القاء البذر و طرحة، فاستعير لكل مضيع لماله

السرف: تَجَاوِزُ الْحَدِّ فِي كُلِّ فِعْلٍ يَفْعَلُهُ الْإِنْسَانُ وَإِنْ كَانَ فِي الْإِنْفَاقِ أَشْهَرُ

اسراف در قرآن:

تجاوز از حد در انفاق: (فرقان: ۶۷)

تجاوز از حد در قضاؤت: (غافر: ۲۸)

تجاوز از حد در قصاص: (الاسراء: ۳)

تجاوز از حد در اعمال غراییز جنسی: (اعراف: ۸)

تجاوز از حد حلال: (الزمرا: ۵۳)

۳. اصل عزت، عزتمداری و عزت خواهی:

عزت: قوت، شدت، غلبه (در سخن گفتن و خطابه یعنی غلبه کردن)

تعزیز به معنای تقویت: إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ أَثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزَنَا بِثَالِثٍ (یس: ۱۴) . با فرستادن سوم تقویت کردیم

عزیز از اسماء الهی یعنی کسی که غالب و مقتدر است و مغلوب نمی شود (از اسماء حسنی الهی)

در اصطلاح: حالتی است در انسان که مانع می شود، مغلوب گردد.

دو معنای:

(۱) مدح: وَ لِلَّهِ الْعِزَّةُ وَ لِرَسُولِهِ وَ لِلْمُؤْمِنِينَ (المتافقون: ۸) همان حقیقت عزت، عزت مستمر و جاودانه است.

(۲) ذم: عزه الكفار: بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَ شِقَاقٍ (ص: ۲) عصیت و حمیت مذموم و ناپسند کفار است.

معنای مخالف:

عزت در مقابل ذلت به معنی مرعوب شدن، مغلوب شدن، خواری و ظلم پذیری

در اصطلاح علم اخلاق عزت عبارت از سکینه و وقار است.

عزت در قرآن:

عزت از کمالات مطلوب انسان به شمار می رود (تلاش انسان برای رسیدن به آن با موانعی روپرتو است)

عزت از موانع و عوامل انحراف نگاه مادی به قدرت و غلبه ظاهری است:

❖ وَ اتَّخَذُوا مِنِ دُونِ اللَّهِ أَهْلَهُ لَيْكُونُوا لَهُمْ عِزًا (مریم: ۸۱)

❖ وَ مَى ۝ گفتند: وَ قَالُوا بِعْزَةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَلِبُونَ(الشعراء: ۴۴)

❖ بَشَّلِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ اللَّهَ عَذَابًا أَلِيمًا. الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَ

❖ يَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا (النساء: ۱۳۸ و ۱۳۹)

- ❖ من کانَ يُرِيدُ الْعَزَّةَ فَلِلَّهِ الْعَزَّةُ جَمِيعًا (فاطر: ۱۰)
- ❖ يَا وَلِلَّهِ الْعَزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا كِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ (المنافقون: ۸)

نمونه ها:

- (۱) عزت در سیره علی که ۲۵ سال سکوت عزتمدانه را تحمل کرد ولی زیر بار ظلم نرفت
- (۲) عزت در سیره حسنین، سخاوت کرامت و عزتمندی به ویژه در قیام عاشورا: هیهات منا الذله
- ❖ امام حسین: فَلَيْسِ لِلنَّفْسِكُمْ شَمَنٌ إِلَّا الْجَنَّةُ فَلَا تَبِعُوهَا بِغَيْرِهَا فَإِنَّهُ مَنْ رَضِيَ مِنَ اللَّهِ بِالدُّنْيَا فَقَدْ رَضِيَ بِالْحَسِيسِ (بحارالأنوار: ج ۱، ص ۱۴۴)
- (۳) درخواست از امام: امام فرمود: در رقه ای بتویس تا از مذلت سوال حفظ کنی
- (۴) جریان عقب اموال امام توسط ولید بن عتبه بن ابی سفیان حاکم مدینه و عدم تحمل امام و قسم یاد کرد که شمشیر می کشد و اصحاب حلف الفضول را به یاری می طلبند
- ❖ أَلَا وَإِنَّ الدَّعِيَّ أَبْنَ الدَّعِيِّ قَدْ رَكَزَ بَيْنَ اثْتَتِينَ بَيْنَ السَّلَّهِ وَالذَّلَّهِ؛ وَهَيَّهَاتَ مِنَ الذَّلَّهِ (لهوف: ۸۵ تا ۸۸)

۴. اصل رفق و مدارا / جاذبه و دافعه:

- نرم خوئی و رفتار ملائم با مردم داشتن در مقابل تندخوبی در قرآن: علت بعثت و رسالت، رحمت و مهربانی است:
- الگوی قرآنی: اهل گذشت است نه تکبر، اهل حلم است و تحمل اجتماعی اش بسیار است در روایات و سیره:

- ❖ إِنَّا أَمْرَنَا مَعَاشِرَ الْأَنْبِيَاءِ بِمُدَارَأَةِ النَّاسِ كَمَا أَمْرَنَا بِأَدَاءِ الْقَرَائِضِ / مُدَارَأَةُ النَّاسِ نِصْفُ الْإِيمَانِ
- ❖ الرِّفْقُ نِصْفُ الْعَيْشِ:

- سبب دوام مناسبات صحیح اجتماعی
عامل موقعیت پیامبر اسلام در مدینه و تشکیل حکومت و جامعه اسلامی
- ❖ فَيَمَا رَحْمَةً مِنَ اللَّهِ لِنَتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَطَّا غَلِيلَ الْقَلْبِ لَا نَفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتُغْفِرْ لَهُمْ (آل عمران: ۱۵۹)
- سیره معصومان در روابط:

خوش معاشرت بدون ذلت

متواضع بدون اسراف

با رقت قلب و رحیم بدون تکلف و تصنع

حضرت علی : کان رسول الله یتفقد اصحابه ویصال الناس عما فی الناس: دل جوئی از مردم و پرس جو از آنها درباره مشکلات.

حضرت علی در عهد نامه مالک اشتر: فَإِنَّهُمْ صِنْفَانِ إِمَّا أَخْ لَكَ فِي الدِّينِ وَ إِمَّا نَظِيرٌ لَكَ فِي الْخَلْقِ
سیره امام حسن: در برخورد با مردم رفتار مدارا و تبیین و توجیه کارهایش از جمله صلح
امام باقر: ان لکل شی قفلا و قفل الایمان الرفق

سیره مدیریتی ائمه معصومین علیهم السلام

مدیریت: اداره کردن و تدبیر امور ، رهبری و هدایت
در اصطلاح خاص مدیریت با رفتار و سیره ائمه خیلی تطبیق نشده اما به معنی کلی مدیریت در حکومت امام علی کار شده

حاکم همان مدیر جامعه است : خطبه ۴۵ : لابد للناس من امير بر او فاجر
مدیریت اسلامی: اداره امور جامعه بر اساس ارزش ها و قوانین اسلامی
مدیریت غیر اسلامی: اداره امور جامعه به شیوه اصول علم به شیوه غربی با حاکمیت اندیشه های سکولاری

اهداف مدیریت و حکومت در اسلام:

نباز ضروری جامعه برای جلوگیری از هرج و مرج و تأمین حوائج متنوع زندگی اجتماعی
اجرای قوانین اسلام و حاکمیت ارزش های دینی، اجرای حدود الهی و احراق حقوق مظلوم

روایات:

- ❖ الناس على دين ملوكهم
- ❖ الناس بأمرائهم اشبه من آبائهم
- ❖ حضرت علی: ان محلی منها محل القطب من الرحی ينحدر عنی السیل ولا یرقی الى الطیر

مهمترین اصول مدیریت:

- اصل برنامه ریزی
- سازمان دهی (تقسیم کار، حدود و وظائف، میزان اختیارات ...)

- هماهنگی: تقویت انسجام سازمانها، جلوگیری از اصطکاک، باز دهی بیشتر، سرعت بخشیدن به کارها
- نظارت: نظارت بر اجرای برنامه
- ارزشیابی و بازخوردگیری: جهت تقدیر و تشویق یا تنبیه

اصول مدیریت در سیره ائمه علیهم السلام

(۱) خدا محوری و ایمان گرایی:

- رد کردن پیشنهاد ابوسفیان برای کنار زدن ابوبکر از خلافت و رسیدن آن حضرت به خلافت
- باقی بودن حضرت علی در مدینه در جنگ تبوك با وجود شایعه های منافقان بر علیه حضرت ولی پذیرش به دلیل خدامحوری
- والله لی احب الی من امرتکم الا ان اقیم حقا او ادفع باطلًا (خطبه ۳۳)
- برخورد آن حضرت با عقیل، حرارت آتش، سرقت از یک فرد بهتر از سرقت از بیت المال است

(۲) آخرت گرایی:

- نفی دنیا نیست بلکه امکانات دنیوی را در راستای اهداف اخروی قرار دادن است.
- آخرت گرایی یعنی قلبش به ارزشهای الهی، ایمان به ارزشهای متعالی، اعتقاد به گذرگاه بودن دنیا و قرار گاه نبودن آن
- خطبه ۴۲ نهج البلاغه:
 - ❖ بدانید که دنیا بشت کرده و شتابان می گذرد ... بدانید که آخرت روی آورده است و هر یک از آن دو را فرزندانی است شما فرزندان آخرت باشید نه دنیا. زیرا هر فردی در روز رستاخیز به پدرش می پیوندد

(۳) اصل مساوات در برابر قانون و سوء استفاده نکردن از قدرت:

- هر حقی برای مردم است برای حاکمان هم هست و هر تکلیفی است برای حاکم نیز است.
- نقل زراره از جریان شرب خمر ولید بن عقبه و حکم حد شرب خمر بر او توسط حضرت با پیشنهاد عثمان
- حکم شرب خمر نجاشی از دستداران امام علی و کسی که معاویه را هجو می کرد توسط آن حضرت
- جریان گم شدن زره حضرت در جنگ صفين؛ نزاع او با یهودی و پذیرش حکم قاضی به دلیل نداشتن شاهد

۴) تدبیر و جامع نگری:

- عاقبت اندیشی و جامع نگری امام حسن در صلح با معاویه
- جامع نگری امام حسین در منزل زباله پس از شنیدن شهادت مسلم و خیانت شیعیان
 - ❖ بسیار آب بردارید و سیراب شوید و حرکت کنید:
 - یا عاقبت اندیشی و جامع نگری در برپائی نهضت کربلا

۵) رعایت مصالح مسلمین بویژه مستضعفان:

- اللہ اللہ فی الطبقۃ السفلی
- صلح امام حسن: علی ان اصحاب و شیعته آمنون علی انفسهم و اموالهم و نسائهم واولادهم

۶) شفاف بودن سیاست‌ها و برنامه‌ها:

- مخفی نگه داشتن فقط در مواردی که امکان سوء استفاده دشمن باشد
 - تعارف شفاف سازی امام حسین در منزل زباله به دنبال شهادت مسلم و مطلع کردن قضايا با برادران مسلم
- امام حسین:

❖ قد أَتَانَا خَيْرٌ فَطَيِّعْ قَتْلُ مُسْلِمٍ بْنِ عَقِيلٍ وَ هَانِي بْنِ عَرْوَةَ وَ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ يَقْظَرٍ وَ قد خَذَلَنَا
شَيْعَتُنَا فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمُ الْاِنْصَارَفَ فَلَيَنْصُرْ فَغَيْرُ حَرْجٍ لِيْسَ عَلَيْهِ ذَمَّا

۷) پرهیز از چالش و تفرقه:

- نظام هستی بر محور توحید استوار است، لزوم وحدت و هماهنگی بین ارکان مدیریت در جهان
- وحدت در رهبری، وحدت در قانون و اجرای آن، وحدت در عمل و تعامل، وحدت در روش، وحدت در جهت و هدف

نمونه‌ها:

- سکوت امام علی در ۲۵ سال حکومت خلفا برای ایجاد وحدت و تقویت پایه‌های اسلام نوینیاد
- پذیریش مسئله حکمیت علیرغم عدم میل قلبی خود و به اصرار اصحاب و یارانش به خاطر حفظ وحدت و نظام اسلامی

۸) مروت و شفت:

نمونه ها:

- در برخورد با دوستان و یاران و همچنین در برخورد با دشمنان
- سفارشات پیامبر و امام علی در جنگها، در برخورد با اسراء انان و بچه ها و پیغمرا
- برگرداندن همه وسائل کشته شدگان جنگ نهروان به آنها که ممکن بود
- تمد غلام از پاسخ به صدا زدن امام و علت سهولت رفتار امام و بیان امام بر اینکه:
❖ خداوندا شکر می کنم که مرا از کسانی قرار داد که خلاطفش از او ایمن هستند، پس به
خاطر خدا برو که آزاد هستی
- آزاد گذاشتن آب برای دشمنان

۹) کنترل و نظارت:

- نامه امام به کارگزاران در عین تمره:
❖ کسی را بجای خود بگمار و با گروهی از یارانت از شهر خارج شو تا به باغ ها و روستاهای سواد بررسی و آن ها از کارگزاران من در منطقه دجله و غریب پرس و جو کن و در رفتار آنان بنگر
- بازخواست امام از شریح قاضی زمانیکه منزل گرانی را خریده بود
- بازخواست های آن حضرت نسبت به اشعت بن قیس، زیاد بن ابیه، عبد الله بن عباس شایسته سالاری، سازش ناپذیری، تشویق و تنبیه، نگاه توحیدی به قدرت، مشورت، جدیت و قاطعیت، بهره گیری از فرصتها